

IN PACE IN IDIPSUM

DORMIAM ET REQUIESCAM

ORIENTUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS.

PASSER INVENIT SIBI DOMUM

ETTURTUR NIDUM. ALTARIA.

QUI FRUMENTUM

ELECTORUM CONSERVATI

XII. ÉVF. 1911. 12. SZÁM.

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYÜL

KIADJA

AZ ORSZÁGOS OLTÁREGYESÜLET

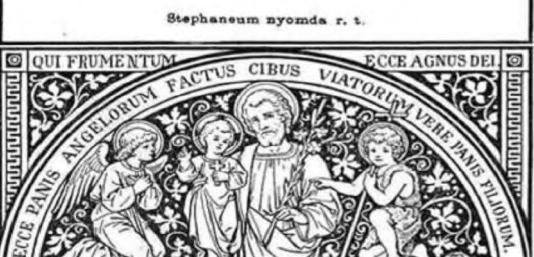
Szerkesztőség-kiadóhivatal Bpest, Üllői-út 77.

Ára egy évre 3 korona.

Megjelenik minden hó elsején.

Stephaneum nyomda r. t.

ECCE PANIS ANGELORUM FACTUS CIBUS VIATORUM. VERE PANIS FIDELIUM.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

VIRGO IPSUM, QUEM GENU

IT DEUM ADORAVIT.

SACRIFICIUM DEO

SPIRITUS CONTRIBULATUS

PLORABUNT SACERDOTES:

PARCE POPULO TUO.

ECCE PANIS ANGELORUM FACTUS CIBUS VIATORUM. VERE PANIS FIDELIUM.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

Walsér-Varga-féle

Örökimádás imakönyv

az oltáregyletek imakönyve, ötödik teljes kiadás; 30 óra

K. Sávely Dezső festőművész rajzaival megjelent és kapható

Közönséges papíron:

Vászonkötés	3 K 50 f.
Bőrkötés, vörös vágás, tokkal	5 " — "
Bőrkötés, arany vágás, tokkal	6 " — "

Műnyomó papíron:

Vászonkötés, vörös vágás ...	4 K — f.
Bőrkötés, vörös v., tokkal ...	5 " 50 "
Bőrkötés, arany v., tokkal ...	6 " 50 "
Borjúbőr-kötés, arany vágás, párnázva, kazettával ...	8 " 50 "

Japán papíron: (az egész könyv egy ujjnyinál alig vastagabb)

Vászonkötés, vörös vágás ...	4 K 50 f.
Bőrkötés, vörös vágás, tokkal	6 " — "
Bőrkötés, arany vágás, tokkal	7 " — "
Borjúbőr, párnázva, kazettával	9 " — "
Borjúbőr, hordozható tokkal	18 " — "

REMÉNYSÉGÜNK 1906, 1907, 1908, 1909-1k. évfolyamal még kaphatók ————— egyenként **1 K 40 fill.-jével.**

Walsér-Varga-féle

Örökimádás imakönyv

öregbetűs kiadás, sok képpel (Aranykorona nagyságban)

leszállított ára:

Vászonkötés, tokkal	4 K 20 f.
Bőrkötés, vörös v., tokkal...	5 " 20 "
Bőrkötés, arany metszés	6 " 20 "

Liguori sz. Alfonz

Üdvösség Útja (elmékedések).

Vászonkötés	3 K 10 f.
Díszes kötés	4 " 10 "
Selyemkötés	6 " 10 "

Ezen könyvek megrendelhetők:

VARGA MIHÁLY esperes-plébánosnál

Kiskunmajsa (Pest vm.)

a pénz előleges beküldése mellett, vagy utánvétellel.

A kereskedésben 20%-kal drágább lesz.

Reviczky Aladár C.M. munkái:

Az Oltáriszentség. Ára 50 fillér.

Mindennapi lelki kenyér. Ára amateur kötésben 1.60 kor.

Jöjjetek hozzám mindnyájan. Ára 10 fillér, 100 drb 8 kor.

Az elrejtett kincs, vagyis a gyakori szentáldozás. Ára 16 fill.

Megjelent tótul is. Ára 16 fill.

Előadások az Oltáriszentségről. Ára 80 fillér.

Baylon sz. Paszkál, az oltáregyesületek patrónusa. Ára 80 fill.

Imák és énekek. Ára kötve 80 fillér.

Katonai imakönyv. Ára kötve 40 fillér.

A vegyesházasságról. Ára 16 fill. Megjelent tótul is. Ára 20 fill.

Jöjj, Uram Jézus! A gyakran áldozó gyermekek imakönyve. Köt. 1.60 K Isten nevét hiába ne vedyed! Ára 4 fill.

Kaphatók a Lazaristáknál Budapest, IX., Gát-u. 6.

ÖRÖKI MŰVÉSZSÉG

az Országos Oltáregyesület havonként megjelenő hivatalos közlönye.

TARTALOM: *Hévey Gyula*: Az új Teremtés. — *Frater Emericus*: Az Oltáriszentség neveltjei. — *Tiefenthaler József*: Örök Betlehem. — A boldog arszí plébános és az Oltáriszentség. — *Lukácsy István*: Ez az elleenség. — *T. L.-né*: Karácsonyi meglepetés. — *(dx)*: Igazság. — Oltáregyesületi tanácsadó. — Gyakori szentáldozás. *Rovatvezető: Reviczky Aladár* főmunkatárs. Fischer kölni bíboros-érsek pásztorlevele. — *Gyermekvilág*. *Rovatvezető: Dr. Syllaba Emil*. Szentséglátogatás. — *Angyali étek* angyali léleknek. — *E. M.*: Teendők a sekrestyében. — Röptében a nagy világ körül. — Irodalom. — Egyesületi élet. — Kimutatások.

AZ ÚJ TEREMTÉS

(December 8.)

AZ EREDETI BŰN azért von maga után annyi büntetést, azért sínylik meg nemzedékek, mert valóban megrendítő volt baljóslatú megjelenése. Az Úr koronát akar feltenni műveire, hallgatva néz az egész teremtett világ csodás művére. Nem volt elég szép az Úrnak az égbolt kék selyme, mely éjjel feketére vált s mint aranyfüst porcikái remegni kezdtek rajta a világűr csillagai. Nem volt megelégedve az ibisz madár hajnal-szin tollpompájával, sem a gazella iramló futásával, a lágy földömböt hiába varázsolta illatos Arábiává ezer meg ezer virág.

Embert teremtett tehát és halhatatlan lelket lehelt bele.

Ezzel megvolt a kapcsolat a szellemi és anyagi világ között, a tátongó nyílás a test és lélek bámulatos egyesülésben megszűnt. Az Úr az emberen keresztül árasztotta szeretetét a nagy világra, nem csoda, ha büszke volt rá és elhalmozta kegyelmének, szeretetének, költekező kedvének ajándékaival. Láthatta a világ, mit tesz Isten, mikor pazarlóvá válik.

Összüleink büne azért rettenetes, mert magát az Urat alázza meg teremtésében. Gondolatnak is ijesztő, hogy a sátán erősebbnek bizonyul, mint az Úr s ha akarja, ott sérti meg fönségét, ahol kívánja... az emberben, tehát a csodateremtményben, a világ bokrétájában tesz kárt s benne semmisíti meg az Úr dicsőségét.

Igy érthető, miért hangzik Isten szava nyomban a bűnbeesés után: Ellenkezést vetek közötted és az asszony között, a te ivadékod és az ő ivadéka között; ő megrontja fejedet és te sarka után leszelkedel. (Gen. 3. 15.)

Nem tisztán vigasztaló szavak ezek és nem csupán a sátánra mért büntetést szigorítják. Megigérik a Megváltót s jelzik az isteni kegyelem országának eljövetelét, de mindezekon felül mondanak valamit, mi nem annyira az egyes szavakban, hanem inkább az egész ígélet összbenyomásában figyelhető és megállapítható. Itt az Úr a megsértett világrend helyreállításáról szól. Az egyensúly, melyet a bűn megbontott, helyre leszen állítva: «Ő megrontja fejedet...» A sátánnak sikerült a teremtést fejében, koronájában megrontani, ez az, amit nem tűrhet az Úr.

Összetört cserép, széttaposott füstölgő mécsbél a boldogtalan első emberpár... nem kezdhet már ezekkel semmit az Úr. A teremtés legszebb virágai gyökér híján vannak és száradásuk megkezdődött.

Isten ujonnan fog teremteni.

Új embert, kinek szívében nem a sátán diadala, hanem legyőzete van béírva. Embert, kinél a test nem vergődik túlsúlyra s ennél fogva méltó, hogy benne és általa lépjen a világ elé Isten győzelmes kegyelme.

«És nagy jel tűnik fel az égen: Egy asszony, kinek öltözete vala a nap, lábai alatt a hold és fején tizenkét csillagú korona». (Titkos jelenések 12. 1.)

Nap, hold és csillagfénybe meríti az Úr a kedves és kiválasztott Asszonyt úgy annyira, hogy szépségével elkápráztatja még a mennyei Jeruzsálem látásához szokott apostoli szemeket is.

A Szeplőtelen Fogantatás új teremtés, de míg az első emberpárnál a nap, hold és a csillagok csak távolról szórták fényüket, itt az Úr diadalától megittasodva közvetlen közelébe jönnek a kiválasztott teremtménynek, hogy a halandók szépségében gyönyörködhessenek. Nem tartom triviálisnak, ha a Szeplőtelen Fogantatás napján a Boldogságos Szűz szobra körül az elektromos körték koszorúja virágozik, mert az Úr és az apostol még a napot is kevésnek találták szépségének kiemelésére. Megjelenésével az Úr letette alapkövét a világ megváltásának, most immár van hely, hol az átokkal sujtott földön Szent Fia szent és tiszta otthont lel. Erről nem lehetne szó, ha az Isten egy kezdetben bűnös, de később bűnbánat, sőt talán különös kegyelem által is megtisztított édesanyját adott volna szent Fiának. Itt logikusan csak úgy beszélhetünk, mint ahogy a vatikáni zsinat: «...létezésének első pillanatától fogva ment volt Isten különös kegyelme folytán az eredeti bűn minden szennyétől».

Nem megtisztítás ez. Nem a régi ember, kin többé nincs eredeti bűn. Hisz ennyire magunk is vagyunk. Hanem teljesen új. Új teremtés, melynek szépsége nemcsak minden időkre szóló lelki tökéletességben rejlik, hanem «új»-ságában, eredetiségében.

A Szeplőtelen Fogantatás napja azért épen olyan, mint a teremtés első napja, mikor az Úr kimondotta a «legyen» szót. És hasonlít a terem-

Macula non est in Te...

tés utolsó napjához, mikor halhatatlan lelket lehelt az emberbe. Sőt még több. Több az elsőnél, mert itt lelket teremt az Úr, több a másodiknál, mert Isten anyját teremti meg, ki dicsőségben és kegyelemben minden teremtményt felül mul. Az első bűn által teremtésében megalázott és csatlakozott Úr fölséges kárpótlást és győzelmi jelt szerez magának, szép ígéretet a megátkozott világnak, példaképet a tisztulni vágyó világnak, örömet azoknak, kik őt szeretik.

Ezért mondja oly szíven szent Sophronius: «Valóban áldott vagy te az asszonyok közt, mivel Éva átkát áldásra változtattad s mivel te eszközölted ki, hogy az átokkal sujtott Ádám általad megáldassék. Valóban áldott vagy te az asszonyok közt, mivel az Atya áldása általad ragyogott ki újra az emberek fölött és őket a régi átoktól megszabadította».

Tehát áldás, kegyelem, békesség, kiengesztelődés sugárzik ebből az új teremtésből az emberi nemre s ennél fogva igazi örömnappja a kereszténységnek.

Hévey Gyula.

Az Oltáriszentség neveltjei.

HOGY A GYAKORI szentáldozás hitvallókat képes nevelni, azt egy példával óhajtom erősíteni. 1911. jan. 1-én kerültem a p-i állami fiúiskolához hitoktatónak. Azonnal kezdtem dolgozni a gyakori szentáldozás érdekében s nem eredménytelenül. A legtöbb gyakori, sőt naponkénti áldozó a negyedik osztályból került ki.

A negyedik osztály volt növendékei az iskolai év végén tízéves találkoztól óhajtottak kötni; határnapjául az izraelita növendékek (számszerint öten) 1921. évi pünkösd másodnapját jelölték ki. Növendékeim hozzám fordultak tanácsért. Én megmondtam nekik, hogy ebbe ne menjenek bele s azt is, hogy miért ne, t. i. tíz év múlva épen pünkösd első napján utaznának, hogy hétfőre megérkezzenek s így pünkösd napján nem hallgathatnának szentmisét. Növendékeim ehhez tartották magukat, annál is inkább, mert nem kellett félniök attól, hogy a többiek leszavazák őket. (R. kath. 11, evang. 1, ref. 1, izr. 5.) A két protestáns a zsidókkal tartott s mozgósították még az egyik tanár urat is. A tanár úr (reformátusból lett katolikus, de jelenleg szabadkőmives) berontott a tanterembe s szidta a katolikusokat, mint békerontókat.

— Tanár úr kérem, mi nem vagyunk békerontók! — szól közbe az egyik, ki naponta szokott áldozni.

— Nem? Hát miért nem akartok megjönni pünkösd másodnapjára.

— Mert akkor vasárnap kellene utaznunk s nem hallgathatnánk szentmisét.

— Kell is akkor nektek még mise!

— Igenis kell!

A tanár úr dühösen megfordult s kiment.

Utána a zsidó fiúk kezdtek a tértítéshez.

— Mit hallgattok arra a papra?

— Semmi köze hozzátok már!

— Más milyen ám az élet, mint ahogy az mondta.

— Ha egyszer kint lesztek az életben, kell is majd nektek templom!

Ilyen és ehhez hasonló mondásaikkal akarták meggyőzni az én növendékeimet, de nem sikerült.

A végén csattan az ostor. Növendékeim nekem megígérték, hogy minden hónapban legalább egyszer a szentségekhez járulnak; hogy szeszes italt csak mértékletesen isznak, húsz éves korukig pedig egyáltalán nem isznak; hogy a Szeplőtelen szűz Anya érmét, melyet közösen fölvettek, állandóan fogják viselni; hogy a Memorare-t minden nap elmondják s hogy karácsonyra minden évben tudósítanak engem hol és hogylétükről. (Ime egy példány úgynevezett «antimodernista eskü!») A tizenegy hatholikus növendék velem lefényképeztette magát. (Akartak ők osztályképet az osztályfőnökökkel közösen, de a zsidók izgágasága megsemmisítette a megvalósulást.) Végül növendékeim záróünnepély előtt eljöttek hozzám búcsuzni, a mely kitüntetésben eddig még egy tanár sem részesült. Még az osztályfőnökök sem.

Mint utólag értesültem, a záróünnepély után az osztályfőnökük lelkesítésére megkötötték mégis a tízéves találkozó és pedig pünkösdi elsőnapjára. A különben ref. vallású tanár így szavalt:

— A kőből épült templom csak egy ház. Az Isten temploma mi bennünk van... *Hogy a katolikusok lelkiismerete is nyugodt legyen*, a találkozót majd pünkösdi elsőnapján tartjuk, hogy szombaton utazzanak s vasárnap reggel templomba mehessenek, ha akarnak...

— Akarunk! Igenis akarunk! — hangzott növendékeim közbeszólása.

Ha a jó Isten még éltet bennünket s valami különös akadály közbe nem jön, az 1921-ik év pünkösdi napján délben lesz a találkozó, mely alkalommal a katolikusok reggel eljönnek majd a templomba: én a volt hittanár hálaadó szentmisét fogok mondani, *ők pedig e szentmise alatt közösen a szentáldozáshoz fognak járulni.*

Igy kötnek találkozót az Eucharista neveltjei.

Frater Emericus.

☆☆☆²² ☆☆☆²² **Örök Betlehem** ☆☆☆²² ☆☆☆²²

A DECEMBER már a karácsonyé. Ez a hit szemével nézve a legszebb, legfényesebb hónap. Megremeg a lelkünk, erősebben dobog a szívünk, amikor először halljuk és mondjuk a december elsejét. Szinte elfelejtjük a mindennapi élet zaját és lármáját s valami olyan meszeszerű boldogság, amilyenről csak az ártatlan gyermekek tudnak ábrándozni, száll meg bennünket.

Gyermekies öröm ül arcunkra és még ébrenlétben is kis Jézusról, fényes karácsonyfákról s örvendező gyermekekről álmodozunk.

Látjuk a sűrűen pelyhedző havat s képzeletünkben mintegy megnyillik az ég, ahol a kis Jézus épen útnak indítja az angyalkákat. Karcsú szánjuk sebesen iramlík tova a sötét éjben s egyik pillanatban szarvasokat látunk elébe fogva, a másikban már bárányok huzzák. Rajta a tündéri szép karácsonyfa, melyet a következő percben már a boldogságtól áradozó gyermekek és szülők vesznek körül valamely barátságos családifészekben.

S ez az öröm, ez a boldogság magával sodor minden lelket, megtölt minden szívet. Olyanra is átragad, kinek lelkét még nem rezegtette meg az anyagi szózat: Nagy örömet hirdetek nektek — ma született nektek a ti Üdvözítőtök valóban. Azt is meghódítja egy percre, aki nem imádja a kised Jézusban az Isten egyszülött fiát; vagy akinek a lelke még nem ékeskedett a keresztség fehér köntösében.

Úgy látszik, hogy Tertullian őskeresztény író híres mondása: az ember lelke természeténél fogva keresztény — a betlehemi karácsonyi szent titok fényénél nyer bizonyosságot. Mert hiszen minden emberi lelket, valláskülönbség nélkül valami kellemes villanyütés gyanánt jár át annak a szent éjnek a nagysága, amikor a megváltó Isten-ember először lép erre a földre, Betlehemben.

A hívő lélek pedig mély megindulással borul térdre az imádó pásztorok mellé, mikor látja az isteni gyermek szegénységét, rideg elhagyatottságát és mély megalázkodását. Szent Anyja pólyába takarja és nem biborba, bársonyba; jászolba fekteti és nem aranyveretű ágyacskába. Dűledező barlang-istálló az első lakása, nem pedig kristálypalota s kicsi kis orcáját sem simogatja a kellemes családi tűzhely melege, hanem egy zimankós decemberi éj borzongós hidegje fut rajta végig.

Ugy-e milyen elragadó szeretettel, milyen benső, becézgető kedvességgel lettetek volna iránta, ha akkor ott lehettetek volna mellette! Oh milyen könnyen ment volna akkor, ami most sokaknak olyan nehezére esik, odaborulni, imádni, hódolni a megjelent Isten-ember előtt, odaadni neki mindenünket, testünket, lelkünket egészen!

Pedig hát lássátok, mindezt ma is könnyen megtehetitek, naponkint, nem is egyszer, hanem számtalanszor. Vagy nem valódi Betlehem-e minden oltár, melyre leszáll az Úr Jézus a *szentmisében* és lakik az *Oltári-*

A szent éj.

szentségben? Vagy nem ismered föl a *szentmisében* megszületett szentségi Jézusban Betlehem szegénységét, ridegségét és elhagyatottságát? Itt az oltáron is olyan szegény az Úr Jézus, mint Betlehemben, mert hisz mi

az a csekély dísz és ékesség, melyet az emberi művészet készít, a mennyország gazdagságához és fényéhez képest, melyet érettünk otthagytunk. S sok helyen nincsen meg még ez a csekély földi dísz sem!

Itt az oltáron is föltalálhatod az Úr Jézus elhagyatottságát, mert hiszen hány helyen és hányszor van Ő egyedül, tisztelő, imádó nélkül, elhagyatva, elfeledve.

Itt az oltáron is körülveszi Őt a bellehemi zimankós hideg, az emberek közönye, szeretetlensége, nemtörődömsége, mellyel az Oltáriszentség iránt viseltetnek. Sőt itt az oltáron is megalázza magát végtelenül érettünk, kivetkőzik egészen isteni hatalmának és dicsőségének külső jeleiből, amikor egy élettelennek látszó fehér kenyér színe alá rejtőzik, akárcsak Betlehemben, ahol egy tehetetlen gyenge gyermek képében lép a világba.

Oh ne irigyeljétek a pásztorok túláradó boldogságát, kik odaborulhattak a kis Jézus elé, imádhatták Őt, elmondhatták előtte örömeiket, bánatukat, följajnlhatták magukat egészen! Boruljatok ti is oda sokszor az oltár elé, imádjátok a szentségi Jézust, mondjátok el előtte örömeiteket, fájdalmaitokat, ajánljátok föl neki testetek és lelketek minden tehetségét, enyhítsétek szegénységét, elhagyatottságát és a hideg közöny keserveit, mert hiszen az oltár igazán és valóban az örök Betlehem.

Tiefenthaler József.

A boldog arszí plébános és az Oltáriszentség.

Convert kanonok, arszí plébános beszéde az arszí eucharisztikus kongresszuson, 1911. augusztus 3-ikán. (Folyt. és vége.)

AZ ARSZI PLÉBÁNOS, állandóan előkészülve az «élet-imádság» által melyről szalézi szent Ferenc beszél s melyet a legnagyobb elfoglaltság meg nem zavart, igazolta egész magatartásában az oltár előtt, amit gyakran ismételt: «misét mondani anyagnak kellene, ha tudná az ember, mi a mise, meghalna.» A zarándoklatok előtt, közvetlen előkészülete reggel két órakor kezdődött. Véres ostorozás, az áldozati Jézussal való egyesülésben végzett officium, az Oltáriszentség előtt négy órától kezdve folytatott meditatio, lángoló beszélgetés az isteni Mesterrel! Hívei mintegy színében átváltozva látták templomukban, melyet megnagyobbított s megszipített, fényes ruhákkal látott el, melyeket sohasem talált elég szépnek az eucharisztikus kultusz számára. «Ő be szépen miséz ez a pap! Ő sokkal szentebb, semhogy soká közöttünk hagynák!»

Csak jelezhetem buzgalmát a *hálaadásban*, melyet órák hosszat végzett. Mikor a látogatók tömege lepte el templomát s reggel két órától

tizenegyig ült a gyóntatószékben, ez időt csak a szentmise végzésére szakítva meg, akkor persze csak egy rövid pillanata maradt hálaadásul térdreborulva az oltár előtt. De egész kemény munkája nem előkészület volt-e? Cabuchet, a nagy művész abba a helyzetben örökítette meg. Halhatatlan remekműve az arsi plébánost a szentmisére való előkészületben ábrázolja, nemcsak a szentélyben, de a gyóntatószékben is, gyakori extázisaival, röpimáival, a dicsfényvel mely néha körülvette homlokát, a prófétai szellemmel, mely úgyszólván sohasem hagyta el.

Nem lehet csodálni, hogy áhitatos kérései s e tárgyról tartott külön oktatásai által elérte, hogy plébániájának ötöd része mindennap misét hallgatóf. Voltak családok, melyek soha nem mulasztották el, hogy valaki közülök elmenjen. Nekem még volt szerencsém ezek közül az utolsókat ismerni: arcukról sugárzott az életszentség, a nyugalom, a komolyság, a boldogság ezer közt fölismerhetővé tette őket. Ünnepnap a templom reggeltől tömve volt s a földnek e kis sarkában a kereszténység legszebb idői éledtek újra. Köszönöm boldog Vianneynek, hogy plébániáján az idők viszontagságai dacára, ma is nagyon vigasztaló nyomokat tart fenn...

Az idő előrehaladt, Uraim, úgy hogy csak érinthetem az arsi plébános eucharisztikus működésének egy más oldalát, mely a szentáldozásra vonatkozik.

Mikor ide érkezett, se szeri se száma nem volt azoknak, akik nem jártak áldozni. A legtöbben, mint beszédeiben jelzi, nem végezték a husvétii gyónás-áldozást. Sokan, asszonyok is, tíz-húsz éve nem voltak gyónni. Mit tett, hogy hivei gondolkodását megváltoztassa?

Kioktatta őket a szentáldozás kötelességéről, buzdította őket gyakori áldozásra, föltárta előttük a szentáldozás gyönyöreit, nem szünt meg esdekelni, míg célját nem érte.

Plébános oly időben, midőn a gyakori áldozás Franciaországban ismeretlen volt, ő volt a szentájtatosság egyik első terjesztője s mindig arra buzdította hiveit úgy a szószékről mint a gyóntatószékben. Nem lehet eléggé ismételni, hogy a mindennapi áldozás apostola volt. Ó, hogy nem idézhetem itt nagyszerű szavait, melyekkel az égi kenyér állandó vételét ajánlja, a kifejező képeket, melyekkel annak hatását festi, az örömeiket, mely ajkairól elröppen, midőn a szentáldozás gyönyörét dicsőíti, a barát boldogságát, kimondhatatlanul társalog barátjával...

S érdekes: az arsi plébános a jó áldozáshoz való előkészületül a *jó szándékot s a kegyelem állapotát* kívánja, beszédeinek szövege bizonyítja: ez a *Sacra Tridentina* dekrétum előképe.

De ki írhatja le megrendülését s vigasztalanságát a méltatlanul misézők s áldozók előtt? Könnyei kiapadhatlanok s szavai szivrehatók vol-

tak. Egy külön engesztelő ájtatosságot honosított meg s meghatva emlékezett meg, hogy e szándékra misealapítványt tett. A *Providence* kövei is beszélhetnének. Elmondanák, hogy az általa inspirált árvalányok a vasárnapot s csütörtököt az engesztelő imádnak szentelték, hogy a szentségtörés vagy botrány hírére a nagyobbak, e szent pap iskolájában növekedve, engedélyt kértek tanítónőjüktől, hogy az éjszakát imában tölthessék s óráról-óra fölváltották egymást, hogy az imádnak ne álljon be megszakítás...

Azt lehet mondani Uraim, hogy nem sokáranem volt plébánia, ahol a szentáldozás nagyobb tiszteletben állott volna mint Arszban. Az asszonyok és leányok gyakran áldoztak s minden évben több férfi áldozott több ízben... Mindent elkövettem, mondotta Vianney, hogy rávegyem az embereket, hogy négyszer áldozzanak évente, ha engedelmeskedtek volna, mind szentek lettek volna.» Hosszú tapasztalata az áldozásnak ezt a számát elégnak tartotta, hogy hívei erényét rendkívüli fokra emelje. Mind egy-két kivétellel, elvégezték a husvétii áldozást, a legtöbb áldozott karácsonyra is, sokan Mindenszentkor. De amit nem végezhetett e földön, befejezte az egekből s ma Arszban létezik egy *Boldog Vianney társulata a férfiak évenként négyszeri áldozására.*

Nem írhatom le kísérleteit, beszédeit, áldozatait, hogy behozza plébániáján az *Ottáriszentség látogatását.* Itt is főképp példájával hatott. Látták a templomba menni kora reggel s gyakran éj közepén. Meg akarják tudni, hogy mit csinál odabenn? Mily üdvös benyomás, midőn térdekelve találják imába merülve az Oltáriszentség előtt! Megkezdődnek a zarándoklatok. *Angelusra* harangoznak éjféli után egy óraker, két óraker. Az idegenek így tudják meg, hogy a templom nyitva van. Belépnek. A Boldog várja őket, mindig a tabernákulum előtt térdre borulva. A kitett Szentség előtt soha le nem ült. Tekintete s arckifejezése sejtetni engedték, hogy az Üdvözítőt imádnja. Mennyit könyörgött ebben a helyzetben a mindenható irgalomhoz és szeretethez! «Hosszas imái alatt, vallották a tanuk, szokása volt följánlani magát áldozatul a bűnösök megteréseért s általában az általa kért lelki kegyelmek elnyeréseért.»

Mit ért el? D'Arz kisasszony felelt meg elsőnek a fölszólításra. Hárman, négyen mindjárt csatlakoztak hozzá. Nemsokára a mozgalom oly élénk lett az asszonyok, leányok s a férfiak közt is, hogy a kis templom minden órában tele volt buzgó imádókkal. «Ösmertem olyanokat, mondja az egyik tanu, akik hogy úgy mondjam egész életüket a templomban töltötték». E pillanatban midőn e sorokat írom, ez eucharisztikus mozgalom még tart s minden este, mint a Boldog napjaiban, templomunkban nyilvános ájtatosság tartatik.

Végül az arsi plébános egy egész különös formáját a látogatásnak

gyakorolta. Aziránt, akit *panis vitae et intellectusnak* nevezünk. És ezzel végezek, mert ez egyrészt magasabbrendű hódolat az elrejtett Isten iránt, másrészt kimeríttetlen világosság forrása.

Két lépésre az oltártól, a kis sekrestyében, szemben a tabernákulum ajtajával írta a Boldog tíz vagy tizenkét év alatt négy kötet beszédjét. Fáradságos munkával a Mester szeme előtt meditálta, írta, tanulta azokat s mint aquinói szent Tamás, gyakran hajtotta fejét a tabernákulumra, hogy világosságot kérjen. Itt olvasta az Evangéliumot, hogy a legmagasb igazságokat hallgatói fölfogásához alkalmazza, kereste a tanító Jézus iskolájában a kifejezéseket s alkalmas eszközöket, hogy megvilágosítsa az elmélet, megindítsa a híveket. A kis szekrény szolgált íróasztalául. Délután két, három óra felé kezdett dolgozni, folytatta az éj csöndjében, mikor az egész falura és mezőkre csöndesség borult. Imádó szíve a szellemi munkában virrasztott. Meggyújtotta lámpáját. S mikor 1859. augusztus 4-ikén eljött a völegény, hogy örök eljegyzésre vezesse, készen volt. Hála és öröm könnyekkel, végtelen bizalommal fogadta, ki egykor félt a halál gondolatától, az eucharisztikus Isten fölséges látogatását, kit ő annyiszor látogatott s kinek rendíthetlen apostola volt: *Euge serve bone et fidelis intra in gaudium Domini tui.*

Ez az ellenség!

EZ AZ ELLENSÉG! A bűn! Akarod tudni, mi a bűn? Mily nagy rossz van benne? Mennyi jogsértő bántalom, méltánytalanság az Úr ellen? Minő dölyf, kegyetlenség, sérelem az Üdvöztőre nézve? Akarsz bepillantani a bűn sötét rejtelseibe s tudni akarod, mennyi gyalázat fakad onnan számodra, mely beborít, mint nehéz szennyes fátyol, mennyi szégyen s keserűség, melyek eltorzítják benned az Isten remekét, mennyi veszedelem, mely az örök kárhozat tüzes örvényei felé ragad?!...

A szent írásnak egyik legmélyebben ható jelenete az, mikor Pilátus, a római helytartó, Jézust Barabással kiállítja zsidó nép elé. Az írás így mondja ezt el: «Az ünnepnapon pedig szokott vala elbocsátani a helytartó a népnek egy foglyot, akit akarnak. Vala pedig akkor egy híres foglya, ki Barabbásnak nevezetett». (Máté 27. 15—17.) Mintha csak magunk előtt látnánk a Gabathát, a szabad ég alá helyezett ítélőszéket, a helytartó palotájának hűvös árkádjai előtt. Körül van véve katonáktól, kiknek fején csillog a sisak a reggeli napfényben.

Az emelvény korlátjánál két alak áll: Az egyik szelid és bánatos, mint egy szép szeptemberi reggel, a másik borus s sötét, mint egy Saluator-festmény martalóc alakja.

Az egyik Jézus, a másik Barabbás. Mondá Pilátus: «kit akartok, hogy elbocsássak nektek, Barabbást-e vagy Jézust?»

Ti, akik olvassátok ezt s mintegy odaképzéletek magatokat láthatatlan szemlélőnek a praetorium elé, szinte megütközve fakadtok ki: «Hogy lehet ilyest kérdezni? Jézust bocsásd szabadon... A szelid mestert, ki meggyógyította a betegeket, a halottakat feltámasztotta s lehozta az égből az Isten bocsánatát s a felebaráti szeretet szent törvényeit, melyek nélkül kétségbeesésben vagy halálos gyűlölködésben pusztulna ki a világ...»

Kérlek benneteket, mielőtt ítéletet mondanátok, legyen a golyó Jézusra fekete vagy fehér, nézzétek meg még egyszer jól a két alakot...

Az egyik Barabbás... Arcán szenvedélyek vihara szánt végig; olyan mint az égbolt, telve zimankós, fekete felhőkkel. Két szeme parázslík a gonoszságtól; a barna öltöny, mely tagjait borítja, árnyékot vet homlokára. Márk szerint a lázadásban gyilkosságot cselekedett, Máté szerint hirdet látor s ez a vád szinte ott ül egész lényén. Kemény, vad, igen-igen rettegett haramia; vérszomjas s kegyetlen. Reszketett tőle egész Judea. Elsápadt, aki csak hallotta nevét s irtózott tőle. Az anyák az ő nevével ijeszgették gyermekeiket. Végre, mikor elfogták, miután sok ártatlan utasnak vére tapadt kezeihez, sok rablást követett el, gyűlölte mindenki s méltónak ítélte a halálra. Mint a pestist utálták s ki akarták irtani, mint a mérges gyomot.

Ezt a gonosztevőt hozatta elő Pilátus börtöne mélyéből, ki a fényes nyilvánosság elé s összehasonlította azzal, ki «drágább minden gazdagságnál s semmi kívánatos dolog nem hasonlítható hozzá», (Péld. k. 3. 15.) t. i. Jézussal.

Ha van a világon valami drága s kedves, csak azért az, mert Jézus alkotta. Ha valami szép és bájos, azért az, mert Jézustól kapta díszét. Azért valami szeretetreméltó, mert Jézus is kiténtette vonzalmával. Ha valami édes, könnyű, harmat finomságú, azért, mert Jézustól származó ihlet ragyog rajta. Miért oly kívánatos a menny? Mert Jézus uralkodik ott dicsősége teljében. Miért oly drága a föld? Mert Jézus lépteivel megszentelte. Miért oly üdítő a levegő? Mert Jézus lehelete is belévegyült. Ha valaki itt a földön szerencsés, boldog, azért az, mert Jézus szereti őt. Ha valaki biztonságban érzi magát, onnan van, mert Jézus erejében bizik. Ha valaki előkelő, azért, mert Jézusnak hódol. Ha valaki víg, azért, mert Jézus után való vágyódás dobogtatja szívét. A bölc azért bölc, mert Jézusra hallgat; a tiszta, makulátlan azért tiszta, mert Jézussal érez s gondolkodik... Jézusnak szolgálni a legnagyobb méltóság, őt követni a legnagyobb biztonság, benne bízni a legnagyobb nyugalom, lábait csókjainkkal borítani legnagyobb kiténtetés. Jézusért harcolni, merő győzelem, érte szenvedni dicsőség, érte halni üdvösség.

Értitek, érzitek kicsoda s mennyi Jézus? S még semmit sem mondtam róla. Ha lelketek szárnya még bírja, fellebb kell szállanunk...

Képzeld magad elé az egész emberiséget: a multat, a jelent s a jövő nemzedékeit; a halál karjaiba süllyedt milliókat, akik most élnek s szintén milliók s milliók s a jövő mélyében rejtőzöket. A világ legelsőit, a nemességet, uralkodókat, királyokat hatalmuk, gazdagságuk, képességeik teljében s fényében... Halhatatlan Isten! Minő magas, égisz érő halom keletkeznék belőle, ha mindezt egy tömegbe olvasztva képzelnők el. S tudjátok mi ez Jézushoz képest?

Megfelel rá Izaiás. «Mintha nem volnának, úgy vannak előtte; semmi és hiábavalóság gyanánt tartja azokat». (Izai. 40. 17.) Egy szál haj, mely Jézus áldott fején pihen több, mint az a temérdek jóság, szépség, hatalom, gazdaság, melyet az ég s föld befogadni képes.

Most már tudjátok, kicsoda Barabbás s kicsoda Jézus.

S mégis a nagy Istenséget Barabbással hasonlítják össze, ott... ott fenn Pilátus ítélőszékén, nyíltan, a tömeg s a világ előtt. A fényt a sötétséggel, a jóságot s irgalmat a véres gonoszsággal, az ég örömét a föld gyalázatával, a tisztaságot a szennyes lélekkel, az áldást, békét s mennyei örömet az átokkal s a félelmetes gonosztevővel.

Pilátus szava élesen cseng a levegőben: «Válasszatok, kit akartok? Jézust-e vagy Barabbást?

De hisz ez örület azt kívánni, hogy e kettő közül válasszunk.

Ha e kívánság örület, minő gonoszság lehet meg is tenni s Jézust Barabbás mögé helyezni?

Lásd, ez a bűn!

Mély alázattal verve mellünket, siratva bűneinket, sóhajunk föl a mindenszentek litániájának könyörgésével: «Minden büntől... Ments meg meg Uram minket...»

Lukácsy István.

Karácsonyi meglepetés.

RÖZELEDIK a karácsony és különösen az asszonyok tépelődnek most azon: mit is vegyek? Mivel lepjem meg a férjemet? A gyermekeimet? Némelyiknek nagy összeg áll a rendelkezésére, mégis alig tud választani a sok közül, amit venni szeretne, a másoknak kevés kiadható pénze van e célra, mégis okosan, körültekintően választ, úgy, hogy a kiadott pénz nem egyszermind kidobott pénz is, hanem az, amit vett rajta, örömet okoz és hasznos is. Nehéz probléma mindenképen a karácsonyi ajándék megvétele. Mennyire bosszankodunk, ha olyant vettünk, ami csak kényszeredett mosolyt eröltet kedveseink ajkára és oly köszönetet, mely nem a szívből jő.

Nem tudom úgy van-e más is, mint én, hogy templomban sokszor sérti a szememet a férfiak viselkedése. Valami furcsa divat kapott már réges-régen lábra köztük: világért se vesznek imakönyvet. Ezt bizonyosan a restség rossz szelleme találta ki, mely társul véve maga mellé a léhaságot és könnyelműséget, ugyancsak hatalmába kerítette így a mi férfiainkat.

Az imádság aranszál, mely szívünket az Istennel összeköti, üde patak, mely az isteni szív kegyelmeit az Ég öröktiszta forrásaiból számunkra levezeti és lelkünkbe ömlesztí. A mi férfiaink ezt a rossz divat miatt nélkülözik. Mert bizony hiába mondjuk: eh nekem nem kell a könyv, én saját szavaimmal imádkozom. Megteszi ezt egy-kettő, de a nagy zöme nem, hanem unottan állnak helyükön, mint a helytelen érzelmek kényszeredett szobrai és szinte könnyebbülve lélegzenek föl, ha vége a misének. Hogy mások hogyan viselkednek, azt is láthatjuk, ha épen akarjuk: beszélgetve, tréfálva, tereferélve állnak egy sarokban és nem is sejtik, mily sértő e furcsa modoruk.

A szívek pedig apadnak, száradnak, olyanok mint a Szahara vihar-szántotta talaja, mert sohasem permetezi be az imádság üde égi harmata. Nem is terem e szívekben semmi, csak a szenvedélyek forró szele kavargat fölöttük és üzi, hajtja őket, mint a sivatag homokját görgető számum.

De sok család szerencsétlensége, be sok ifjú lelki züllése következik abból a rossz szokásból, hogy a férfiak szégyenlenek könyvet vinni a templomba és abból imádkozni. Azonban úgy látszik csak a mieink. A protestánsoknak van zsoldárkönyvük és a zsidóknak is, melyet bársonytokban visznek magukkal imaházaikba.

Karácsony! De édes, kedves emlékek rajzanak föl szívünkben a te nevedre. Szüleinkkel együtt álltunk valaha, mint gyermekek a ragyogó fénnel elárasztott karácsonyfa mellett és dobogó szívvel vettük át a nekünk szánt ajándékokat. Az öröm, melyet akkor éreztünk, megaranyozta gyermekéveinket. Apa többnyire egy pár papucsot, házisipkát vagy ilyesmit kapott, ami nem tett rá semmi különösebb benyomást. Talán azt latolgatta, hogy ugyanaz a holmi a cifra himzés nélkül szebb, izlésesebb és olcsóbb is lett volna.

Nem volna okosabb, ha e szép és a szíveket melegebb dobogásra készítő est az apáknak és férjeknek egy szép, izléses kötésű és nemes tartalmú *imakönyvet* hozna? Mint kedves kéz nyujtotta emléket csak nem dobnák férfiaink a sutba, hanem talán néha-néha belepillantának, míg megszoknák gondolataikat ég felé irányítani. Hiszen az imakönyv nem vaskorlát, mely szemeinket egy szűk mederbe szorítja, hanem ösvény, mely Istenhez vezet. De ez ösvényt, mi kirakhatjuk érzelmeink feslő rózsáival, kivilágíthatjuk gondolataink lobogó lángjaival is és tetszés

szerint kalandozhatunk rajta jobbra, balra, csakis az előrelévő irányítást tartva meg.

Próbáljuk meg és honosítsuk meg az imakönyv divatot a férfiak között! Azt mondják a nők találják ki az új divatokat és sokszor olyanokat, melyek épen nem okosak és hasznosak. Találjunk és terjesszünk el tehát egy igazán bölcös és hasznos divatot is és úgy vélem, hogy férjeink és fiaink erkölcsi élete, jellemük, tetteik mind-mind magasabb nivót fog ezáltal mutatni és elérni.

Kinek lesz ebből a legtöbb öröme és kinek boldogsága fog e divat folytán növekedni? Ugy-e a mienk! Hátha még arra gondolunk, hogy micsoda öröm és hála lesz osztályrészünk egykor, ha férjeink az égben is megköszönik nekünk ez új divat elterjesztését?...
T. L.-né.

I g a z s á g

1917-re a Luther jubileumra készülnek.

Egy millió márkát akarnak összegyűjteni ez alkalomból az iskolákra.

«Nekünk kell, úgy szól az okadatolás, nekünk kell a szegénykéket Krisztushoz vezetni — mondják ugyanabban a fölhívásban a pásztorok — mert *Róma nem törődik* velük.»

Istenem! Te, ki az egeből végig tekinted ezt a mi kis földünket, te látsz mindent, te reád hivatkozunk, téged szólítunk föl tanúul; szemtanú, koronatanú te vagy: te látod, mint kelnek föl jókor a te kis szegényeid, a te kis fiacskáid, fölkelnek és sietnek Krisztushoz, az ő meleg, szerető szent szívéhez... Csak itt Kalocsán átlag *naponként* kétszázán, többen is, Krisztushoz sietnek, mert Róma igenis törődik a kicsinyekkel, mert Krisztus mondotta: «Ilyeneké a mennyek országa», «A mennyország pedig itt a földön: Krisztus Urunk az Oltáriszentségben», mondotta dicső X. Pius pápánk 1906. évi szept. 16-án kelt rendeletében...

Igenis törődik Róma Krisztus testvérkéivel és nagyon is édesdeden hívogatja őket a nagy, az isteni gyermekbaráthoz.

Sőt legújabb rendeletében kívánja, hogy mihelyt eszök használatára annyira jutnak, hogy az égi kenyeret, az Oltáriszentséget, a közönséges kenyértől meg tudják különböztetni, már is nemcsak járulhatnak az Oltáriszentség vételéhez, de oda is *kell* őket bocsátani.

Igen szépen állította össze a grófi sarjból szegény szerzetessé lett Galen Ágoston atya az okokat, miért kell épen a kicsinyeket az Úr Jézushoz vezetni:

1. Mert még romlatlanok, ártatlanok.

2. Mert végtelen fontos, hogy az épen fejlődő ész az eucharistia befolyása alatt álljon.

3. Mert rendkívül hasznos, hogy a növekedő veszélyekkel lépést tartson az akaratnak a kegyelmekkel való acélozása.

4. Mert így akadályozzuk meg a leghathatósabbban az első halálos vétket. Szal. sz. Ferenc pedig mást alig sürget, mint épen az első halálos vétek megakadályozását; ha nincs első vétek, akkor második, harmadik... soha... örökké nem lesz, nem következik. Akár papi pályára lép, akár szerzetesire, akár a hazafiság szentségével köti le magát, mindenüvé liliumszívet visz magával.

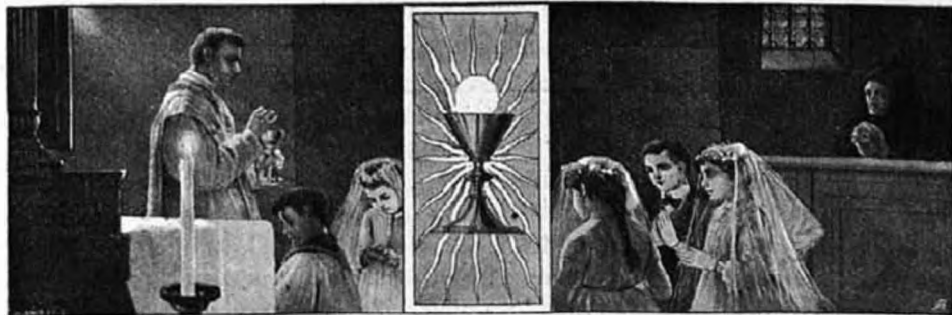
Krisztus a gyermekvilágnak leghatalmasabb szövetségese.

Legjobb bizonyíték, hogy a kicsinyek kíváncznak is hű barátjukhoz, az, hogy a «Gyakori áldozás» című könyvecske közel 70 ezer elkelt példányának legnagyobb része gyermekekben forog. (dx.f.)

Oltáregyesületi tanácsadó.

A miseruhák megőrzése. A kazulákat a szekrény kihúzható fiókjaiban kell elhelyezni. Az aljára tegyünk erősebb tiszta papírt, azután hintsünk reá száraz rózsaleveleket, levendulát vagy más effélét és úgy helyezzük el a kazulát a hozzátartozó stólával és manipulussal együtt. Ezen fiókok ne legyenek mélyek, mindegyik csak egy kazula részére szolgáljon; sok ily lapos fiók helyezhető el egymás fölött a szekrényben. Némely helyen ruhafogasokon lógnak a kazulák a szekrényben és külön takaró védi a por ellen. A felakasztásnál azonban a kazulákat jól ki kell feszíteni, hogy ráncot ne vessenek. Hasonló módon lehet megőrizni a dalmatikákat és tunicellákat is.

Ha ezen ruhák arany- vagy ezüstszövetből vannak, vagy kidomborodó arany- és ezüsthímzésűek, úgy mind a két oldala közé tiszta vászon takarót kell elhelyezni, hogy sérülést ne szenvedjenek. Amely kazulák csak ritkábban vannak használatban, azokat május és szeptember havában, alkalmas időben télen is egyszer, ki kell venni s kiszellőztetni (de nem napra tenni!), hogy penész ne érje őket. Viaszfoltokat a selyemszövetből kénköves étherrel távolíthatjuk el, úgy hogy a pecsétes helyet abba belemártjuk. Még célhozvetőbb, ha benzinbe mártott posztódarabbal dörzsöljük be a viaszoltos helyet. Ezen tisztogatás azonban nappal történjék, mivel a gyertya lángjától könnyen robbanás történhet, és hűvös helyen, mivel az éther gyorsan elpárolog. Ezen tisztítószer hiányában tegyünk izzó szenet egy vaskanálba és itatóspapírt a foltra; azután a kanállal föl s alá mindaddig dörzsöljük a megtisztítandó helyet, míg az itatóspapír a foltot egészen magába nem szítja.

GYAKORI SZENTÁLDOZÁS.

Rovatvezető: REVICZKY ALADÁR főmunkatárs.

Fischer kölni biboros-érsek pásztorlevele.

A GYAKORI és mindennapi szentáldozásról a kölni biboros-érsek pásztorlevelet bocsátott ki, melynek bevezetésében fölemlíti, hogy pár év előtt híveit felszólította, hogy Jézus szentséges Szívének ünnepét minél nagyobb fényvel üljék meg s minél számosabban járuljanak azon napon a szentáldozáshoz. Nemkülönben amaz óhajának is kifejezést adott, hogy Jézus szent Szívének kultusza egész egyházmegyéje területén mindenütt elterjedjen, különösen ajánlotta minden hónap első péntekének megülését, a Jézus Szíve-Társulatot, az imaapostolságot és június hónap minden napján a sz. Szív-ájtatosságot.

Jelen körlevelében pedig ama rendeletet ismerteti s a legmelegebben ajánlja, melyet őszentsége 1905. dec. 20-án bocsátott ki a gyakori és mindennapi szentáldozásról. Eddig az egyházi hittudósok a mindennapi áldozás tekintetében szigorúbb elveket vallottak, de a fönti rendelet ezen elveket hatályon kívül helyezte és egyszer s mindenkorra a következő szabályt állította fel: Aki gyakran vagy naponként akar a szentáldozáshoz járulni, attól a következő két föltétel kívántatik meg: először, hogy a megszentelő malaszt állapotában legyen; másodsor, hogy jó szándékkal járuljanak az Úr asztalához. Az első föltétel abban áll, hogy az áldozó ment legyen a halálos bünöktől. Aki halálos bűnnek tudatában van, annak áldozása előtt jó gyónást kell végeznie, hogy bűnei alól feloldozást kapjon. A bocsánatos bűnök nem akadályai a szentáldozásnak, még a mindennapinak sem. Mindenesetre igen üdvös dolog minden szentáldozás előtt a fökéletes bánatot felindítani, hogy a lélek annál tisztábban fogadhasa Urát-Istenét. Másrészt pedig épen a gyakori és mindennapi szentáldozás következtében fog a lélek a bocsánatos bünöktől mindinkább tisztulni.

A gyakori és mindennapi szentáldozásnak második föltétele: a helyes, jó szándék, mely abban áll, hogy az áldozó Isten dicsőségét, saját megszentülését keresse s ne csak szokásból, hiúságból, mások gépies utánzásából járuljon a szentáldozáshoz, avagy azért, hogy előljárói tetszését, mások becsülését megnyerje: nem, a gyakori és mindennapi szentáldozásnak arra kell szolgálni, hogy az igazi jámborságot táplálja és pedig mindenkinél: öregnél és ifjúnál, férfinál és nőnél, tudósnál és tudatlannál, ki a mennybe akar jutni és amely jámborság természetfölötti hiten és az Isten szent szeretetén nyugodjék, igazi keresztény életre és a parancsolatok megtartására vezessen.

Mindkét föltétel igen egyszerű és minden kereszténytől, ki lelki üdvösségét elhanyagolni nem akarja, könnyen teljesíthető. Ezért hálásaknak kell lennünk a szentséges Atyának.

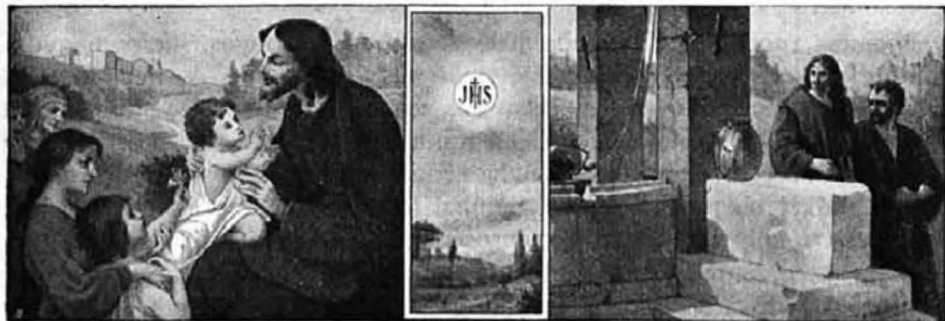
Az Úr asztala mindenkinék terítve van. Eddig inkább csak a papok áldoztak naponkint, midőn a szentmiseáldozatot bemutatták. A hetenkint való többszöri áldozás majdnem kizárólag csak a kolostorokban virágzott, a hiveknél pedig csak a vasárnapi és ünnepnap i áldozás volt elterjedve. Aki havonkint egyszer áldozott, azt már jó kereszténynek tartották. Voltak, akik megelégedtek a negyedévi áldozással. Most az Úr asztalához való járulás mindenkinék lehetővé tétetett s így a lelki szegények, gyengék, vakok és bénák megjelenhetnek az isteni vendégségen.

Föl tehát a gyakori és mindennapi szentáldozásra! Ezen fölszólítást intézi a biboros főegyházmegyéjének minden hívéhez s főleg a katolikus férfiakkhoz. Sajnos, a katolikus férfiak között, főleg városokban, vannak olyanok, kik még a husvét i szentáldozást is elhanyagolják s ennek oka a világias felfogás s a szenvedélyekhez való ragaszkodás. Nem akarnak bűnös szokásaiktól megválni s így jó gyónást végezni, életüket megváltoztatni, a világ élvezeteiről lemondani s a természetfölötti gyönyöröknek magukat átadni. Ezek legnagyobb részénél a hit már régen hajótörést szenvedett. Ezekhez az érsek nem intézi szavait — ezekért imádkozni kell. De szeretettel fordul azon férfiakkhoz, kik hitüket megtartották, kik a hit szellemében engedelmeskednek az Isten s az egyház parancsainak — s ezek, hála Istennek, sokkal nagyobb számban vannak, mint az előbbie k — s fölhívja figyelmüket a legméltóságosabb Oltáriszentségre. «Az idők igen komolyak, a hitetlenség terjed, a természetfölöttit majd tagadják, majd elmellőzik; a földi jólét, a birtok, vagyon és élvezet, mint az élet célja lesz felállítva. Nem lehet tagadni, hogy a világ ezen szelleme nem mindig száguld át nyomtalanul a mi katolikus köreinken. Ehhez jönnek az egyház ellen való nyílt támadások a pápaság, a tekintély, a katolikus tan gyalázása, lekicsinylése és gyűlölete. És sajnos, a mi sorainkból is kiválnak egyesek, kik az egyháztól elhidegülnek, azt kritizálják, gyalázzák,

elitelik és annak nem engedelmeskednek. Az bizonyos, hogy nagyon komoly idöket élünk és sok veszélynek vagyunk kitéve. A mennyország valóban erőszakot szenved. Így tehát sokszor kell az isteni eledelt magunkhoz vennünk, mely a lélek életét föntartja, táplálja, erősíti. Ez az a kenyér — az Oltáriszentség — mely vértanuinkat megerősítette s képesek voltak hitüket megvallani s érte életüket föláldozni, ez az a kenyér, mely Krisztussal mindnyájunkat a legbensőségesebben egyesít, mely növeli bennünk a megszentelő malasztot, gyengíti rossz hajlamainkat, megőriz a halálos bünöktől s záloga örök boldogságunknak s dicsőséges feltámadásunknak. Adja Isten, hogy a legméltóságosabb Oltáriszentség a mai komoly idökbén mindnyájunknak megszentelt középpontja legyen, mely körül gyülekezünk, mint forrás körül, hogy abból enyhülést, bátorságot, erőt merítsünk keresztény hivatásunkhoz, a lélek életéhez és az örök élethez.

Midőn X. Pius pápa öszentségével ama forró óhajomnak adok kifejezést, hogy a gyakori és mindennapi szentáldozás a katolikus hívek minden körében, tehát a férfiaknál is elterjedjen, akkor elsősorban áldozópapjaim apostoli buzgalmára számítok. A papok a sz. miseáldozat bemutatása s a szentáldozás kiszolgáltatása által ezen nagy szentséggel a leg-szorosabb s legbensőbb összeköttetésben vannak. Így tehát át kell hatva lenniök ezen szentségben való hittől s lángolniok az érte való szeretettől. Ez a kettő: a hit és a szeretet fogja őket lelkesíteni a gyakori áldozás terjesztésében s erre föl fogják használni a szószéket, az iskolát, a gyóntatószéket, az egyesületi életet és a magántársalgásokat. Ilyképen teljesedésbe fognak menni a trienti szent zsinat ama végzései, hogy a hívek, kik résztvesznek a szentmisén, lehetőleg mindnyájan az áldozópappal együtt vegyék magukhoz szentségileg az Úr szent testét. Adja Isten, hogy ez a földkerekség minden helyén minél előbb megvalósuljon. A papok tehát buzdítsák a híveket, hogy lehetőleg mindennap jelenjenek meg a szent miseáldozaton s minél többször járuljanak a szentáldozáshoz. S ha ez egyszerre nem is valósul meg, mégis erős a reményem, hogy a jövőben a vasárnapi és ünnepnap szentáldozások nagy száma egész egyházmegyéim területén hamar meghonosodik s így majd ezen gyakorlat a mindennapi szentáldozáshoz fog vezetni.

Mily szép lenne, ha minden vasár- és ünnepnap mindazok, kik a vasárnapi misehallgatásra kötelezve vannak: férfiak, nők és gyermekek az áldozópappal együtt élveznék az áldozati eledelt: az élet kenyerét a legméltóságosabb Oltáriszentségben! Így volt ez a kereszténység első századaiban s ha napjainkban ismét megújulna ezen szent szokás: mily nagy áldás szállna az egyes községekre és városokra! Buzgó papok iparkodnak majd ezen eszményt megvalósítani. Adja hozzá az Úr szent áldását! »

GYERMEKVILÁG

Rovatvezető: DR. SZYLLABA EMIL.

Szentséglátogatás.

(Könyörgés a szentségi Jézushoz.)

IRGALMAS Jézusom, azért lakozol köztünk a legfölségebb Oltáriszentségben, hogy imádságainkat meghallgasd és rajtunk segíts. Ime, letérdek Előtted, hogy vagy irgalmasságot elgondoljam és szent áldásodat kérjem.

Földi életedben egy napon a pogányok földjére mentél. Betértél egy házba s ott maradtál. Ne tudják meg, hogy köztük vagy, azt akartad. Élt akkor ott egy asszony, kinek leányát megszállotta az ördög és iszonyúan kinozta. Nagy fájdalom volt az a szegény anyának, mikor látta, hogyan rángatja a gonosz lélek az ő leánya testét. Megtudta azonban, hogy ott vagy a városban, sokat hallott már irgalmadról. Hozzád ment, lábadozó borult és így szólt: «Könyörülj rajtam, Uram, Dávidnak fia! az én leányomat gyötri az ördög».

Te azonban egy szóval sem feleltél, mert látni akartad, mekkora az ő hite, hogy mi ebből helyesen imádkozni tanuljunk.

Az asszony tovább kért Téged. Apostolaid únták már, hogy az asszony annyit könyörög, azért így szóltak Hozzád: «Tedd meg, Mester, amit kíván, csakhogymár elmenjen».

Csakhogym Te, világ Tanítója, még jobban próbára akartad az asszonyt tenni és azért így feleltél az apostoloknak: «Engem csak az izraelitákhoz küldött mennyei Atyám a földre, hogy őket tanítsam és gyógyítsam. A pogányokhoz majd ti fogtok menni, mikor már nem leszek a földön».

Az asszony hallotta ezeket, de oly jónak ismert Téged, hogy folytonosan mondogatta: «Uram, segíts rajtam». Most még egyszer próbára tetted. Így szóltál hozzá: «Nem tenné jól az édes apa, ha elvenné gyer-

mekeitől a kenyeret és idegeneknek adná». Az asszony okos volt, tudta hogy ezt kell szavaidon érteni: «A zsidók ismerik Istent, azért Isten gyermekei. A pogányok nem akarják Istent ismerni, azért Isten előtt olyanok, mintha idegenek volnának. S én zsidó helyett pogányt gyógyítsak meg?» Az asszony ezt felelte: «Úr Jézus! hiszen Te mindenható vagy. Meggyógyíthatod a zsidókat is és néha-néha egy pogány leányt is. Hiszen, mikor az édes apa kenyeret ad az ő gyermekeinek, esznek a kenyér morzsalékaiból az ebcskék is, melyek az asztal alatt fekszenek. Gyógyítsd meg az én leányomat».

Tetszett Neked, irgalmas Üdvözítő az asszony beszédje. Tetszett, hogy Téged végtelenül jónak és mindenhatónak hisz. Azért ezt mondtad: «Ó asszony! nagy a te hited. Legyen neked, amint kívánod. E beszédért menj el, kiment az ördög leányodból».

És mikor hazament az asszony, leányát egészségesen találta, az ördög már kiment belőle. Ily irgalmas és hatalmas vagy Úr Jézus! így mutattad ki hatalmadat a pogány asszonynak, mert helyesen tudott Hozzád könyörögni.

Erősen hiszem, édes Jézusom, hogy a legfölségebb Oltáriszentségben ép oly jószágos vagy. Itt előttem a szentségházban ép úgy lakol, mint a pogány házban, amelybe betértél. Akkor azt akartad, senki se tudja Rólad, hogy ott vagy. Most sem mutatod magadat a templomban, de mégis itt vagy és akarod, hogy mindenki eljöjjön Hozzád. És ha senki sem jönne is a templomba, a gyermekeknek itt kellene akkor is lenniök. Miért? Azért, hogy segítséget kérjenek a bűn ellen. Azért, hogy minden bajban imádkozzanak magukért, szüleikért, testvéreikért és más mindenkiért.

Irgalmas Jézusom! meghallgattad a pogány asszony könyörgését: hiszek abban, hogy az én kérésemet még szívesebben hallgatod meg. Hiszen keresztény vagyok. Nekem nem mondanád, mint a pogány asszonynak: Te nem vagy az én családomban, nem vehetem el a kenyeret a gyermektől, hogy neked, idegennek adjam. Inkább ezt gondolod magadban, mikor valamiért imádkozom: Kis testvérem kér, meg kell adnom, ha jó a lelkének, amit akar. Igen, Úr Jézus, bár nem érdemlem meg, mégis testvéred vagyok. A Te Atyád az Atyaisten, de az anyém is; a Te Anyád a boldogságos Szűz Mária, de az anyém is. Ó add, hogy mindig erre gondoljak, mikor Hozzád imádkozom!

Ne engedd, hogy kedvetlenül felhagyjak az imádsággal, ha nem nyerem el mindjárt, amit kérek. Erre tanítasz engem, mikor háromszor is próbára teszed a pogány asszonyt. A leány nem gyógyul meg, hogyha az ő anyja megírja a könyörgést és elmegy és nem könyörög állhatatosan. Segíts meg, Úr Jézus, hogy állhatatosan imádkozzam Hozzád! Ha egyszerre nem hallgatsz meg, kérni foglak másodszer; ha akkor sem

nyerem el, kérni foglak harmadszor, negyedszer, míg csak meg nem adod nekem. Mert látom, Úr Jézus, mily rosszul tenném, ha csak addig imádkoznám Hozzád valamiért, amíg nekem tetszik. Addig kell könyörögnöm, amíg nem Te mondd magadban: Most már elég, most megadom, amit Tőlem ez a gyermek kér. Igen, én türelmességgel fogok imádkozni. Oly csendes vagy itt, Úr Jézus, mintha nem is hallanád, amiket mondok, épen úgy, mint eleinte, mikor a pogány asszony könyörgött. De meghallgattad őt, meghallgatsz engem is, ha állhatatos leszek. Hogyha pedig sehogyan se kapnám meg azt, édes Jézusom, amit valaha kérni fogok: segíts meg, hogy azért ne zúgolódjam, hanem inkább megköszönjem, mert bizonyára csak azért nem hallgatsz meg, mivel nem volna hasznos lelkemnek az, amit kérek.

Segíts meg, irgalmas Jézusom, hogy mindig állhatatosan és szent akaratodon megnyugodva imádkozzam!

Hiszem erősen, hogy mindent megadsz nekem, amit kérek, ha az lelkemnek kárára nincs. Hiszen a legfölségebb Oltáriszentségben föláldozod az emberek kedvéért isteni dicsőségedet és emberi alakodat, úgy hogy csak kenyeret látunk. Hogyne akarnál nekünk mindent megadni, ami lelkünknek hasznos!

Mit kérjek tehát? Úr Jézus, Te legjobban tudod, milyen hibáink vannak, milyen bűnöket szoktunk legtöbbször elkövetni. Kérlek Téged, szabadíts meg tőlük.

Te Tudod, hogy mikor a bűnt szeretjük, olyanok vagyunk, mintha lelkünket a gonosz lélek szállotta volna meg. Az ördög incselkedéseitől szabadíts meg minket, Jézus!

Szent Tested és Véred méltatlan vételtől ments meg minket, Jézus!

A tisztátalanságtól ments meg minket, Jézus!

A restségtől és engedetlenségtől ments meg minket, Jézus!

A haragtól, rossz pajtásoktól és kevélységtől ments meg minket, Jézus!

Drága szent testedért és véredért, melyet a legfölségebb Oltáriszentségben nekünk hagyál, ments meg minket, Jézus!

Kérlek végül, irgalmas Jézusom! add, hogy amikor templomodban vagyok, rágondoljak arra, hogy szívesen segítesz rajtam. Igérem, hogy Te előtted teljes csendben el fogom panasolni az én bajaimat, különösen azokat, amelyek nem testemet, hanem lelkemet érik. Vissza fogok gondolni arra, hogy aznap vagy az előtte való napokon milyen bűnt követtem el és kérni foglak, hogy ismét abba a bűnbe esni ne engedj. Tudom, hogy a bűn sokkal rosszabb, mintha a gonosz lélek testemet szállaná meg. Azért hiszem erősen, hogy szívesen fogod imádságaimat meghallgatni, hiszen a pogány asszony könyörgését is meghallgattad. Amen.

Angyali étek angyali léleknek.

BEDVES gyermekem, az Úr Jézus nevében kérdezlek: szokál-e gyakran áldozni? Eljutott-e hozzád is Krisztus helytartójának, a római Szentatyának a szava, aki az Úr Jézus asztalához hí minden embert, hogy minél gyakrabban, ha lehet, naponkint vegyék magukhoz az angyali kenyeret a szentáldozásban? A szentséges Atya nemcsak a felnőtteket hívja, hanem még inkább a gyermekeket, mert hiszen a gyermekek leginkább hasonlítanak a betlehemi jászolban fekvő kis Jézushoz és legkedvesebbek is előtte. Vagy talán csak akkor járulsz a szentáldozáshoz, amikor az iskolában rád parancsolnak? csak muszájból veszed magadhoz az Úr Jézust? Ha így cselekednél, épenséggel nem tetszenék a te áldozásod az Úr Jézusnak. Mert látod, ő a szentáldozáskor szivedbe, mint valami lakásba tér be. De ha téged kényszeríteni kell arra, hogy helyet adj Jézusnak szivedben, úgy Ő is csak kénytelen-kelletlen jön hozzád. Betlehem lakosait sem kényszerítette, hogy neki lakást adjanak: inkább istállóban született. Ha nem szívesen áldozol, jobban szeretne a szentségházban maradni, mint lelkedbe bemenni.

De miért is ne áldoznál szívesen és miért ne áldoznál gyakran, mikor az Oltáriszentség valóságos angyali étek s angyalivá teszi a lelkedet? Jer csak velem úgy gondolatban, egy kicsit körülnézünk a világban, hogy jól megértsük, amit mondtam.

Van a világon kő, föld, levegő, víz stb. Ezek mind nem táplálkoznak, de nem is élnek. Az Úr Isten teremtette, hogy szolgáljanak az élő teremtményeknek. Az élettelen dolgok azért vannak, hogy az élőket eltartsák.

Sok helyen már hó lepi el a mezőket. A hó, ugyebár, nem él; de tudod, hogy a hó takarja be és védi a hideg fagy ellen a magot, amelyet a földműves ember ősszel a földbe vetett. A hó szolgál a magnak, hogy ez alatta megéljen és a jövő nyáron érett kalásszá lehessen. De ha él a mag, úgy táplálkozik is. Miből táplálkozik? Nem süt, nem főz, hanem lassankint apró gyökereket bocsát a földbe s ezek a gyökerek épen úgy szívják föl a táplálékot a földből, mint ahogy te kezdedbe veszed a kenyeret és szájadhoz viszed. De a magnak a táplálékát, a földet, ugy-e nem tudnád megenni? és ha meg is ennéd, az nem tartaná fenn életedet, mert te jelesebb teremtménye vagy az Úr Istennek: neked jelesebb étel és ital is kell.

De hagyjuk a magot, hagyjuk a növényeket és nézzünk szét tovább. A növénynél, nemde, jelesebb teremtmény az állat? Ez már lát, hall, tapint, sőt fájdalmat is érez, ha a rossz gyermek bántja. Mily éhesek a szegény verebek, kivált most télen! Mindent fölszednek, amit a jó emberek és jó gyermekek ételül odavetnek nekik. Főképen mégis a növényeket

szeretik az állatok: nézz csak be az istállóba, mily örömmel eszi a ló, a marha a szénát, ezt a megszártott füvet. De bizony veréb pajtás, tyúk mama is nagyon kedveli a búzaszemet. Tehát az állatok jó része növényt eszik — nem földet, mint a növény — azonban nyersen. S amelyik hússal táplálkozik, annak számára sem szükséges a húst épenséggel megfőzni, megeszi a nagyobbik a kisebbiket nyersen is: tüzet rakni az oktalan állat úgy sem tud, hanem csak az ember, akinek eszes lelket adott az Úristen. Gondold meg: meg tudnál-e elégedni az állatok táplálékával, csupa nyers-étellel? Ugy-e nem, mert ha eszel is nyers gyümölcsöt — de hát kenyér, tészta, kalács nagyon kedves ételed, főzelék, forralt tej meg nagyon egészséges — s ez mind sütve vagy főve van.

Testednek sokkal finomabb étel kell, mint az állatnak, mert tested is finomabb teremtménye az Úr Istennek, mint az állaté. Láthatod már abból is, hogy az állat négykézláb jár s nem egyenesen, ég felé fordított fejjel, mint az ember. Ha eszünk is nyersét, az legfőljebb gyümölcs s a beteg embernek nem igen való, mert nem oly egészséges a nyersétel az embernek, mint az állatnak. Az állatot az Úristen úgy alkotta, hogy annak az is jó, de minket jelesebbeknek, finomabbaknak teremtett, azért adott értelmet is, hogy a nyers növényt és nyers húst megfőzhessük, megsülhessük és úgy vehessük magunkhoz. Hiszen hallhatod, hogy még a bornak is fornia kell, míg igazán jóvá lesz.

Most pedig, kedves gyermekem, hagyjuk a havat, a földet, a magot, növényeket, verebeket, állatokat; hagyjuk testünket is és nézzünk magunkba és kérdezzük: hát nincs már semmi más élő teremtmény a világon? Van bizony! van bennünk a halhatatlan lélek; bennünk van, mint valami angyal, aki sem nem üdvözült, sem el nem kárhozott még, hanem küzd és harcol a maga örök boldogságáért.

Halhatatlan a lelkünk, tehát folytonosan él. Mivel pedig él, azért táplálékra van szüksége. Ha táplálék kell a léleknek, mi lehet az? Csak ami legfinomabb, mert valamint testemet nem táplálhatja az állatok nyers eledete, sem az állatot nem táplálhatja a növény étke, a föld: úgy lelket sem tarthatja életben, nem őrizheti meg az örök életre, a mennyországba, testem étete. Mi lehet tehát a lélek étete, ez a legfinomabb táplálék? Angyali kenyérnek kell lennie, mert a lélek angyal. S mivel táplálkoznak az angyalok? mit éheznek, mit szomjuhoznak? Az Úristent. Nemde, az ő boldogságuk abban áll, hogy az égben látják az Istent és vele örökre egyesülnek? A te lelked is ezt éhezi, ezt szomjuhozza: járulj a szentáldozáshoz, nem látod meg ugyan testi szemeddel az Istent, de egyesülsz vele és biztosítod magadnak a szép mennyországot, ahol majd szemtől-szembe fogod Istent látni. Talán van cserepes virágod. Bizonyára öntözöd, nem dobod ki a cserépből, hogy el ne pusztuljon. Még az ebet

is megszánod és adsz neki kenyerebből; a jó gyermekek tél idején a verebeknek is dobnak oda kenyérmorzsát: és saját, angyali lelkekről megfeledkezni? kevesebb az, mint a virág, amely előbb-utóbb elhervad? kevesebb az, mint az állat, melynek vonítását nem tudod hallgatni, amikor éhes, vagy szomjas? Add meg angyali lelkeknak az angyali étket!

De a lélek olyan angyal, aki még nem üdvözült, hanem küzd a mennyországért. Ki ellen küzd? A bűn s a gonosz lélek ellen. Hatalmas ellenség a bűn s a gonosz lélek? Hatalmasabb, mint a szű, a féreg, amely a leghatalmasabb fát is lassankint megrágja és elrothasztja. Bizonyára látál már ilyen fát. Mily szomorú: a kis féreg a hatalmas fát pusztítja el! De még szomorúbb, mikor a lelket pusztítja el a vétek: erre nem kell hosszú idő s a korhadt fa hamar elhamvad, mikor tűzbe vetik, de az ember lelke örökre kínlódik a tűzben, ha súlyos bűnben hal meg. Ha a léleknek ily rettenetes az ellensége, le fogja-e küzdeni? Az ördög rendkívül okos, mert több, mint hatezer éve él — te pedig hány éves vagy? Az ördög nagyon okos és erős embereket csábított már el — mi lesz belőled? Győzni fogsz, angyali lélek, ha az angyali kenyeret fogod enni, melyet véghetetlenül irígyel tőled a gonoszlélek. Szivedben lesz az Úr Jézus, aki végtelenül bölcs és okos — Ő fog neked jó gondolatokat adni az az Úr Jézus lesz veled, akinek minden szolgál — Ő megerősíti lelkedet. Add meg angyali lelkeknak az angyali étket!

Tehát, kedves gyermekem, láthatod, mily együgyű az a gyermek, aki csak akkor megy áldozni, amikor ráparancsolnak. Légy okosabb és akkor az az angyal, kit az Úristen testeddel egyesített, a te lelked örökre áldani fogja okosságodat, mikor a szép mennyországban fog lakni.

Teendők a sekrestyében. Tiszta, száraz időben a sekrestye ablakait gyakran ki kell nyitni, azután a fiókokat is egy kissé ki kell húzni, hogy a bennök levő ruha friss levegőhöz jusson. Ha ködös, nedves az időjárás, úgy az ablakok jól elzárandók. Az ablakok úgy legyenek készítve, hogy minden szárnyát könnyen lehessen kinyitni és bezárni. Hogy a templom és sekrestye falaitól a nedvességet távoltarthassuk, fölötte szükséges, hogy az ereszs-csatornák jó karban legyenek, hogy az esőt és hó-vizet levezethesse. A havat a fal tövétől és az ablakok párkányzatáról azonnal a hóesés után el kell távolítani. A misekönyveket, rituálékat stb. egy posztódarabbal gyakran le kell törölni, hogy a nedves sekrestyében a penésztől megóvjuk. Kinyitva a könyveket, gyakrabban tegyük a levegőre is, hogy vízfoltokat ne kapjanak. Nedves sekrestyében tanácsos az ostyákat is időnkint a levegőre kitenni egy lapos üvegben, mely felül igen apró lyukacsos papírossal legyen betakarva.

Röptében a nagyvilág körül.

Lourdes a helyes Mária-tisztelet mintaképe. A szűz Mária minden fényét és nagyságát isteni fiától nyeri. Számunkra is Tőle esdi ki kegyelmeit. S így, amint ő mindent az Úr Jézustól kap, akként minket is az Úr Jézushoz, mint minden kegyelmek kútforrásához igyekszik vezetni. Azért a *Mária-kegyhelyek* legyenek egyszersmind az *Oltáriszentség tiszteletének központjai*.

Lourdesben évente vagy 50.000 szentmisét mutatnak be az Úrnak, 600 ezer az évi áldozók átlagos száma s azonkívül éjjeli szentségimádásokkal, körmenetekkel, áldásokkal és az oltáriszentségről tartott gyűlésekkel törekednek az Oltáriszentség tiszteletét ápolni és növelni.

Eucharisztikus gyűlés Mosonban. Gyors egymásutánban követik egymást a lelkes eucharisztikus gyűlések bizonyosságul annak, hogy X. Pius pápa evangéliumi szózata a gyakori szentáldozásról, Magyarországon termékeny talajra talált. Legutóbb október 26-án, Mosonban gyűltek össze a nyugati megyék eucharisztikus papjai szentségimádásra és eucharisztiai értekezletre. Az ünnepséget Tyukoss János pozsonypüspöki esperes-plébános szentbeszéde és dr. Mohl Antal c. püspöktől celebrált nagymise nyitotta meg.

A gyűlésen fölolvasta Mohl Adolf apát-plébános egyházmegyei igazgató elnök dr. Várady Lipót megyéspüspök gyönyörű levelét. Kánter Károly prelátus az eucharisztikus kongresszusok és értekezletek történetét és mély jelentőségét kötötte paptársai lelkére. Utána dr. Giesswein Sándor prelátus tartott előadást a szentségi Krisztusról, mint a nevelés orvosáról. Bazilich Lőrinc kamarás a tridumuok megtartását ajánlotta. A bensőséges és lelkes értekezletet ünnepi litánia és áldás rekesztette be.

Liszt Ferenc. A zenei világ és főleg a magyar nemzet nagy pompával ünnepelte a leghíresebb magyar zeneszerző születésének 100 éves évfordulóját. Itt is azt a benyomást nyertük, hogy a legigazibb művészet szent vallásunk mély és termékeny igazságaiból táplálkozik. Rafael a szűz

Anya képeivel, Leonardi az utolsó vacsorával, Fra Angelica mennyei jeleneteivel emelkedett a művészet utólérhetetlen nagyságai közé. Liszt Ferenc is akkor alkotja a legtökéletesebbet, amikor Krisztus lelkesíti, vagy szent Erzsébet legendáját írja, vagy pedig misét komponál.

Történnék ma is csodák? M. Artus 1871-ben 10 ezer frankot tett le annak a javára, aki egy sereg lourdesi csoda bármelyikét meg tudná cáfolni. A pénz hiába várt 40 esztendeig, amikor is az örökösök szedték föl. Ha ama lourdesi természetfölötti gyógyulások nem volnának csodák, akkor kétségkívül az lenne az első és legnagyobb csoda, hogy nem akadt jelentkező arra a 10 ezer frankra. És hogy e különös, a hitetlenek számára könnyű pénzszerzési mód hiánya fölött ma se panaszkodhassék senkise, arról bőségesen gondoskodott E. Daplessy szerkesztő, aki a közelmúltban az általános föltűnést keltő *De Rudder Péterrel* történt lourdesi csoda alkalmával nyílt levél útján szólít föl egy hirneves bölcselőtanárt a cáfolatra és öt ezer frankot ígér neki jutalmul. De Rudder kétszeres láb-töréssel ment az említett kegyhelyre, miután számos hirneves orvosnál hiába keresett gyógyulást s a szent kegyhelyen egyetlen pillanatban teljesen fölépült. A két helyen is nyitott és évek óta gennyedő seb eltűnt, a lábón a csonttörésnek nyoma se maradt s a sincsont, melyből három centiméter hosszú darabot évekkal ezelőtt kivettek, teljesen ép volt, teljesen egyenlő hosszúságú a másik láb sincsontjával. Úgy hogy De Rudder, aki évek óta csak mankón járt s ballábal lépni egyáltalában nem tudott, orvosainak amulatára mankó nélkül és rendes lépésekkel tért haza.

A Katholikus Népszövetség 1911-ben. A magyar katolikus világ eme fiatal, de már is leghatalmasabb szervezete az idén Pécsen tartotta évi közgyűlését. Az itt előterjesztett gazdag évi jelentésből hozzuk az alábbi sorokat.

A Katholikus Népszövetség az elmúlt évben is fokozott erővel és szemmel láthatóan növekedő eredménnyel munkálta a talajt a keresztény eszmék és elvek befogadására s bővebb gyümölcsöztetésére és gyűjtötte a tömeg-erőt megtámadott igazságaink és intézményeink védelmére.

Tevékenységének célja változatlanul egy keresztény erkölcsiben megerősödő, kulturában és gazdasági jólétben fejlődő népnek nevelése maradt. Az eszközöket sem kellett másokkal fölcserélni, de módjában állott megszorítani és hatásosabbakká tenni. Az élő és írott szó segítségével, az általában és személyenkint adott utasítás és tanács, a füzet és a tanfolyam, a gyűlés és a röpirat által legalább egy millió egyénhez juttatta el keresztény alapelvekből folyó s népszerűtől meleg gondolatait és produktív tanításait. Az eredmény pedig az lett, hogy a létezett szervezetek megerősödtek s újakkal gyarapodtak. A tagok számban, a szövetséghez való ragaszkodásban, tudásban és szociális érzésben növekedtek, igazolván ezzel a szervezkedés népszövetségi formájának alkalmas és kedvelt voltát.

Munkában erős és eredményekben szép esztendőről tanuskodnak a *számok*, amelyek a sokoldalú tevékenység mértékét és hatását bemutatják.

A folyó év a szervezet negyedik esztendeje s ez év október 1-ig a Központi Irodának 279.320 tag lett bejelentve. Az előző év 240.942 tagjával szemben ez 38.382 szaporulatot jelent.

Oly sokoldalú igyekezett lenni a Népszövetség *oktató munkássága*, aminő sokoldalú népünk szükséglete. Hitvédelmi, jogvédelmi, gazdasági, szövetkezeti kérdéseket öleltek föl füzetek, naptárunk és előadásaink. Igyekezett a Központ a rendszeres időközi gyűlésekre rászoktatni. E célból november, december, január, február és március hónapok, egy illetve két vasárnapját egy meghatározott körből való előadás tartására nemcsak kijelölte, hanem megfelelő anyaggal és utasítással az összes helyi igazgatókat el is látta. Így elérte, hogy egyik vasárnap a szövetkezeti, másik a mezőgazdasági, harmadik az ipari ismeretek terjesztésének volt szentelve, negyedik a katolikus közügyekre, ötödiken a sajtóra lett a tagok figyelme országosan terelve. Gyűlést tartottak szervezeteink továbbá az örökségi illeték fölemelése ellen, a keresztényellenes irányzatok túlkapásai, a katolikus iskolákat ért támadások ellen és a Népszövetség eszméjének terjesztése érdekében. A tagok oktatására s a fölmerült aktuális ügyek megbeszélésére tartott gyűlések és értekezletek száma a legszigorúbb számítás szerint meghaladta a 10 ezret.

A tagok oktatását szolgálták továbbá a tanfolyamok. Volt két könyvelői és három gazdasági tanfolyam.

Tagsági illetmény fejében az elmúlt esztendőben 2,591.000 füzetet és naptárt adott ki a Népszövetség. Különféle röpiratot és nyomtatványt pedig 1,210.000 példányban terjesztett el.

Megsárgult fehérenemű fehér lesz, ha savanyú iróban ázni hagyjuk, minél vastagabb a fehérenemű, annál több ideig. Azután lágy meleg vízben közönséges szappannal mossuk, végre hideg vízben való mosással kiöblítve száradni hagyjuk.

Egy másik módja ennek a következő: Borszeszt és terpentinolajat egyenlő mennyiségben öntünk a teknőben levő kékítés vízbe. Ebben mossuk a megsárgult fehéreneműt. Majd fényes napon, szabadban szárítjuk.

Hogy ismerhetjük meg az igazi vásznat a pamuttól? Egy kis darabkáját teleitatjuk faolajjal. Ettől a vászonszálak átlátszóak, a pamutszálak pedig fehérek lesznek. Vagy pedig: ha spirituszban bibortetűt oldunk föl (*coccus cacti*, melyet a kereskedésben megszártva kaphatunk), ez oldatban teleitatunk egy darabot a kipróbálandó vászonzól; a vászonszálak ibolyaszínűek, a pamutszálak világosvörösek lesznek.

IRODALOM.

Jézusom, szeretlek. Gyakran áldozó gyermekek imakönyve. Szerkesztette: Reviczky Aladár C. M. Örüljetez gyermekek, már megint kaptatok kalauzt a gyakori szentáldozás boldog révpartja felé. És pedig jó ez a kalauz, mert hiszen a gyakori szentáldozás tudományának atyamestere írta számotokra.

Az eucharistia társulat «Értesítő»-je adott nemrég kifejezést amaz általános óhajnak, hogy a gyakran áldozó kis gyermekek számára kel-
lene egy alkalmas *olcsó* imakönyvről gondoskodni. Ezen szükségletnek tesz eleget Reviczky páter, amikor a Szent-István-Társulat csinos kiadá-
sában útnak indítja a fentti kis könyvecskét. Ajánljuk mindazok figyel-
mébe, akiknek gondjuk van reá, hogy a gyermekek idejekorán a szent-
ségi Jézuséi legyenek. A gyónás és szentáldozás gyönyörű imái mellett
tartalmaz még a könyvecske reggeli, esti, mise és még néhány kisebb
ájtatossági gyakorlatot. Igen kedvesek és megbecsülhetetlenek az egyes
ájtatossági gyakorlatok elé bocsátott rövid oktatások. Ára 50 fillér. T. I.

A Zászlónk Diáknaptára minden magyar diák nélkülözhetetlen zseb-
könyve, valóságos kincses tarsolya, amelyhez fogható e nembn magyar
könyvpiacn még eddig nem jelent meg. Rengeteg anyagát 256 oldalon,
könnyen hordozható zsebkönyv alakjában nyújtja az ifjúságnak.

Bolti ára díszes vászonkötésben, csinos címlappal 1 K 50 f. a Zász-
lónk előfizetőinek csak 1 K, bérmentes küldéssel 1 K 10 f.

Ájtatosság az örökös szentségimádás alkalmával. Kalocsa, 1910. Kap-
ható Kalocsán a Rózsafüzér készítő háziipari vállalatnál. Egy példány ára
4 fillér 100 példány 3 korona.

Ez a kis füzet vezérkönyvül van szánva az örökös szentségimádás
napjára. Felöleli a templomi közös ájtatosság rendjét. (Jézus szent Szívé-
nek és Jézus szentséges nevének letenyéjét stb.), továbbá útmutatást ad a
szentséglátogatás és a szentóra végzésére.

Hazánk számos egyházmegyéjében szervezve van az örökös szent-
ségimádás oly módon, hogy naponkint más-más templomban tartják az
imádást. Ahol a láncolatos örökimádás szokásban van, mindenütt jó hasz-
nát vehetik ennek a praktikus füzetnek. Olcsósága miatt tömeges terjesz-
tésre is nagyon alkalmas.

T. K.

Dr. Simon Aichner: Eucharistische Predigten. Brixen 1911. A nemrég elhunyt nagytudományú és szentéletű püspök nagyszámú beszédeiből, melyeket a boldogult meghagyásából Th. Gerster rendez sajtó alá, megjelent immár az első vaskos kötet. Három részből áll: Oltáriszentség általában, szentmise, szentáldozás. Az egyes beszédek rendesen a szentírás igéin épülnek föl és széles mederben, éles argumentációval állítják a hallgató és az olvasó szeme elé tárgyukat. Az ember egy régi, ékesen szóló szentatyát sejt a sorok mögött. Aki a papság jórészét bevezette az egyház-jog nehéz tudományába, az most az Eucharistia legszentebb tudományára oktatja őket, éppen nem kisebb művészettel és hozzáértéssel. *T. I.*

EGYESÜLETI ÉLET.

Német lelkigyakorlatok. December 17-től 21-ig főtiszt. P. Schlick János S. J. német lelkigyakorlatokat tart az Oltáregyesület házikápolnájában, IX., Üllői-út 77. sz. Kérjük az úrnőket, akik e lelkigyakorlatokon részt venni óhajtanak, jelentkezzenek Üllői-út 75. sz. alatt.

Jótekonysági bazár az Örökimádás templom javára. December 2-án, szombaton délután 3—7 óráig, az Oltáregyesület helyiségében, Üllői-út 77, teával egybekötött jótekonysági bazár lesz. Belépő jegyet 1 koronáért, a terem bejáratánál lehet váltani. Bárminemű ajándéktárgyat és felülfizetést mély hálával fogadunk.

Vasárnap, dec. 3-án, reggel 9-től déli 2 óráig a bazár bárki által megtekinthető 20 fillér belépő díj fejében.

1/25 órakor a kongreganisták színelőadást tartanak, melyen csakis az úrnők és pedig névre szóló belépőjeggyel vehetnek részt.

Tombolajegy a bazárhelyiségben 40 fillérért kapható, a kisorsolás dec. 10-én (vasárnap) lesz a bazár-bizottság által, mely a nyert értesíteni fogja.

A bazártrendező bizottság.

Memento. E szomorú kötelesség lerovása Mészáros Aladár emlékének szől. 2—3 éven át működött mint a Mária-Reparatrix zárda lelkésze. Kik őt ismerték, mindannyian lelkesedéssel és buzgósággal teli mintapapot tiszteltek benne. Nagy tevékenységet fejtett ki az Oltáregyesület körül is, amit Kánter Károly igazgató azáltal is igyekezett az elhunyt iránt meghálálni, hogy megjelent a temetésén. Már régen betegeskedett s talán csak a jó Mária-Reparatrix anyák folytonos imái tartották vissza az élők közt, míg nem az Úr magához szólította. Okt. hó 28-án temették a kerepesi temető halottasházából. *R. i. p.*

KIMUTATÁS.

a budapesti központi oltáregyesület által 1911-ben ajándékozott tárgyakról.

Esztergom főegyházmegyében.

Hradek : 1 piros casula, 1 lila pluviale, 1 stóla, 1 betegl. szelence, 1 4-rúdú mennyezet, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, 2 vállkendő, összesen 376.50 korona értékben.

Aszós : 1 alba, 3 vállkendő, 3 corporale, 3 purificatorium, összesen 74.50 korona értékben.

1. *Nagyszombat* : 1 fehér casula, 1 fekete pluvialé, 1 kehely, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, összesen 305.50 korona értékben.

2. *Nagyszombat* : 6 viola stola 28 korona értékben.

Tópatak : 1 fekete pluviale, 1 ciboriumköpeny, 2 piros ministerruha, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, 2 vállkendő, összesen 175.50 korona értékben.

Selmecbánya (kápolna) : 1 lila casula, 3 purificatorium, 3 corporale, 3 lavabo, 2 vállkendő, összesen 145.50 korona értékben.

Budapest (Vakok intézete) : 1 ünnepi fehér casula, 2 alba, 3 purificatorium, 3 corporale, 3 lavabo, összesen 240.50 korona értékben.

Barstaszár. J. Zsitvaujjalú filia : 1 fehér casula, 1 velum, 3 vállkendő, 6 lavabo, összesen 179 korona értékben.

II. Szelepcsény filia : 1 fehér casula, 1 vörös casula, 2 alba 2 karing, 6 corporale, 6 purificatorium, összesen 385 korona értékben.

1. *Nemesény* : 1 fehér casula, 1 fekete casula, 1 viola pluviale, összesen 310 korona értékben.

II. Nagyvezekény filia : 1 fehér casula, 1 alba, 6 corporale, 6 purificatorium, 4 gyertyatartó, 1 öröklámpa, összesen 229 korona értékben.

III. Valkóc filia : 1 fehér casula, 2 alba, 1 karing, 6 purificatorium, 6 corporale, összesen 250 korona értékben.

IV. Kiszvezekény filia : 1 ciborium 36 korona értékben.

Vámos-Mikola : 1 piros casula, 1 ciboriumköpeny, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, 1 missale, összesen 163.40 korona értékben.

Felsőtúr : 1 fekete casula, 6 corporale, 6 purificatorium, 6 lavabo, 3 vállkendő, összesen 128 korona értékben.

Pöstyén. Nagyörvistye filia : 1 fehér casula, 1 ciboriumköpeny, 1 gyászmise-könyv, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, összesen 162.23 korona értékben.

Óbars : 1 fekete casula, 1 fekete pluviale, 3 vállkendő, 6 corporale, 6 purificatorium, 6 lavabo, összesen 208 korona értékben.

Budapest (Honvéd helyörs. kórházi kápolna) : 1 ciborium, 1 öröklámpa, 1 vörös casula, 6 purificatorium, 6 lavabo, 3 corporale, összesen 192.50 korona értékben.

Stomfa : 1 kehely, 1 fehér casula, 1 vörös casula, 2 vörös ministerruha, 12 purificatorium, 6 corporale, 6 lavabo, 2 vállkendő, összesen 277 korona értékben.

Misérd. I. Csölle filia : 1 piros casula 100 korona értékben.

II. Dénesd filia : 1 viola casula, 1 alba, 6 purificatorium, 6 corporale, 3 lavabo, összesen 148 korona értékben.

Nyitra-Bajna : 1 ciborium 600 ostyának, 2 ministering, összesen 85 korona értékben.

Úny : 4 piros ministerruha, 4 ministering, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, összesen 95 korona értékben.

Budapest (Salvátorintézet) : 1 kehely, 1 ciborium, összesen 111 korona értékben.

Bars-Alsóváradi : 1 kehely 80 korona értékben.

Selmebánya : 1 kehely, 1 fekete casula, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, összesen 175.50 korona értékben.

Budapest (Szentlélektér, intézet) : 1 fehér casula, 2 piros ministerruha, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, összesen 190.50 korona értékben.

Szénavár : 1 monstrancia, 1 fehér pluviale, 2 velum, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, összesen 201.50 korona értékben.

Esztergom-Szentgyörgymező : 1 fehér casula, 1 alba, 6 corporale, 6 purificatorium, 3 vállkendő, összesen 174.75 korona értékben.

Besztercebánya egyházmegyében.

Felsőapáti : 6 gyertyatartó, 1 öröklámpa, 1 készlet kánontábla, 1 baldachinum, összesen 256 korona értékben.

Kövesmocsár : 1 ciborium 40 korona értékben.

Úrvölgy : 6 gyertyatartó, 1 készlet kánontábla, összesen 90 korona értékben.

Veszprém egyházmegyében :

Nagyatád : 1 fehér casula, fehérenemű, összesen 100 korona értékben.

Nagykapornak (kápolna) : 1 velum, 1 piros casula, 1 fehér-viola stóla, 2 viola ministerruha, fehérenemű, összesen 166.50 korona értékben.

Tállándörögdi : 4 gyertyatartó, 1 öröklámpa, 1 szenteltvizeztartó, 2 fekete ministerruha, összesen 107 korona értékben.

Fonyódi kápolna : 2 piros ministerruha, 2 fekete ministerruha, 1 gyászmisekönyv, 4 ministering, összesen 92 korona értékben.

I. Nemesvíti : 1 viola pluviale 100 korona értékben.

II. Balaton-Ederics filia : 1 fekete pluviale, 1 vörös casula, 2 vörös minister-ruha, összesen 230 korona értékben.

Lókút : 2 fehér casula, 1 ciborium-köpeny, összesen 105 korona értékben.

Szápár : 1 fehér pluviale 100 korona értékben.

Ukk : 1 beteglátogató készülék, 1 monstrancia, 1 füstölő, 1 kehely, 1 misekönyv, 1 fehér-viola stóla, összesen 226 korona értékben.

Orosztony-Baksaháza : 1 kehely, 1 készlet kánontábla, 1 piros casula, összesen 190 korona értékben.

Szentkirályszabadja : 1 fehér pluviale 1 vörös casula, összesen 190 korona értékben.

Kára filia : 1 gyász-casula, 1 misekönyv, 1 gyázmisekönyv, összesen 145 korona értékben.

Nemesvámos : 1 viola casula, 1 burra, 1 velum, összesen 135 korona értékben.

Keszthely (kórházi kápolna) : 1 ciborium, 1 fehér casula, 1 fekete casula, összesen 220 korona értékben.

Szepes egyházmegyében :

Csorba : 1 fehér casula, 1 fekete casula, 1 szentségtartó beteghez, 1 olajtartó, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, összesen 278.50 korona értékben.

Likavka : 1 vörös casula, 1 viola stóla, 1 oltárterítő, 1 alba, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, összesen 185 korona értékben.

Lokeza : 1 fehér-viola stóla, 2 fekete ministerruha, 2 vállkendő, 3 corporalé, 3 purificatorium, 3 lavabo, összesen 52.50 korona értékben.

Szepesszombat (kápolna) : 1 monstrancia, 1 vörös casula, 1 ciborium köpedy, 1 velum, 1 esengetyű, 2 vállkendő, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, összesen 226.50 korona értékben.

Szombathely egyházmegyében :

Kemenesmihályfa : 1 fekete casula, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, 1 pacificale, 1 öröklámpa, 4 gyertyatartó, 3 kehely aranyozása, összesen 260.50 korona értékben.

Zalaszentszörgy : 1 fehér casula, 1 fekete pluviale, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, összesen 260.50 korona értékben.

Borostyánkő : 1 velum, 2 viola ministerruha, 1 alba, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, összesen 125.50 korona értékben.

I. Nagyszentmihály : 2 viola casula, 1 piros casula, 1 fehér pluviale, 2 alba, 2 karing, 1 kehely, összesen 605 korona értékben.

II. Kiszentmihály filia : 1 csengőhúzó, 6 vállkendő, 3 cingulus, 4 corporale, 6 lavabo, 2 oltár párna, összesen 70 korona értékben.

III. Mérem filia : 13-as olajtartó, 1 fekete pluviale, 1 fehér casula, 4 ministring, 6 purificatorium, 3 lavabo, összesen 287.50 korona értékben.

Kukmér : 1 fehér pluviale, 1 ünnepi oltárterítő, összesen 150 korona értékben.

Három filia részre : 1 fekete pluviale, 2 fekete ministerruha, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, összesen 140.50 korona értékben.

Felsőszemenye : 1 öröklámpa, 1 ciborium, 1 tabernaculum, 1 velum, 1 ciborium-köpeny, 1 fehér casula, 3 oltárterítő, 1 alba, 1 karing, 3 purificatorium, 3 lavabo, összesen 525.50 korona értékben.

Szentsebestyén : 1 fekete casula, 6 corporale, 6 purificatorium, 3 lavabo, összesen 109.50 korona értékben.

Barátfalva : 1 viola casula, 1 velum, 1 bursa, 1 alba, 1 karing, 3 corporalé, 3 purificatorium, 3 lavabo, összesen 244.50 korona értékben.

Szombathely (kórházi kápolna): 1 velum, 1 fehér miseruha, 1 oltárterítő, 2 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, 1 füstölő, 1 gyászmisekönyv, 1 pacificale, 3 gyertyatartó tabernaculumhoz, 1 öröklámpa, összesen 303.50 korona értékben.

Rozsnyó egyházmegyében :

I. Szomolnok : 1 fekete pluviale, 2 piros ministerruha, 2 fekete ministerruha, 2 alba, 2 karing, 4 ministring, 1 pulpitus, összesen 380 korona értékben.

II. Dénes filia : 1 fehér-viola stóla, 2 piros ministerruha, 1 alba, 1 karing, 2 ministring, 3 corporale, 3 purificatorium, 1 misekönyv, 1 füstölő, 1 szenteltvíztartó hintővel, összesen 220 korona értékben.

I. Tornaújfalú : 1 fehér casula, 2 fehér-viola stóla, 2 viola ministerruha, 6 corporale, 6 purificatorium, 3 lavabo, 206.50 korona értékben.

II. Zsarnó filia : 1 fehér pluviale, 1 viola casula, 1 alba, 1 karing, 6 corporale, 6 purificatorium, 3 lavabo, 309.50 korona értékben.

Osgya : 1 fekete pluviale, 1 fehér casula, 2 oltárpárna, 1 alba, 1 karing, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, 3 vállkendő, 1 cingulus, 1 oltárterítő, 4 gyertyatartó, 1 készlet kánontábla, 1 pár ampolna tálcával, összesen 508 korona értékben.

Ragály : 1 fehér pluviale, 1 fekete pluviale, 1 fekete casula, 1 burra, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, összesen 309.50 korona értékben.

I. Gölnicbánya : 1 fehér casula, 1 fehér pluviale, 2 fekete ministerruha, 2 alba, 2 karing, összesen 480 korona értékben.

II. Thurzófüred filia : 1 kehely, 1 szenteltvíztartó hintővel, 1 alba, 1 karing, összesen 187 korona értékben.

III. Górcserep filia : 1 kehely, 1 alba, 1 karing, összesen 175 korona értékben.

I. Várgede : 1 viola casula, 1 bursa, összesen 110 korona értékben.

II. Balogfalva filia : 1 fehér casula, 1 fekete casula, 1 fehér pluviale, 12 lavabo, összesen 346 korona értékben.

III. Kerekgede filia : 1 fehér casula, 1 oltárterítő, 12 purificatorium, 12 corporale, összesen 150 korona értékben.

IV. Kisgömör filia : 4 vállkendő, fehérenemű, összesen 15 korona értékben.

Jablonca : 1 monstrancia, 4 gyertyatartó, 1 kehely, 3 oltárterítő, 2 alba, 2 karing, 5 corporale, 6 purificatorium, összesen 482 korona értékben.

I. Baraza : 1 fekete casula, 1 viola pluviale, 1 bursa, 1 ciboriumköpeny, összesen 224 korona értékben.

II. Gömörfüge filia : 1 fekete pluviale, 1 ciboriumköpeny, 1 tabernaculum, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, összesen 240.50 korona értékben.

Salgótarján : 1 alba, 1 karing, 12 corporale, 12 purificatorium, 12 lavabo, 6 vállkendő, összesen 160 korona értékben.

I. Rózsaszállás filia : 1 fekete casula, 1 velum, 2 alba, 2 cingulus, 2 karing, 4 corporale, 4 purificatorium, 1 misekönyv, 1 könyvállvány, összesen 390 korona értékben.

II. Budaszállás filia : 1 viola casula, 1 fekete pluviale, 1 alba, 1 vállkendő, 2 karing, 4 corporale, 4 purificatorium, 1 misekönyv, 1 gyászmisekönyv, 1 monstrancia, összesen 455.50 korona értékben.

I. Felsőtltszlds : 2 fekete pluvialé, 1 fehér casula, 1 antipendium, összesen 280 korona értékben.

Eger főegyházmegyében :

Mátraballa : 1 fehér casula, 1 fekete casula, 1 alba, 12 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, összesen 318.50 korona értékben.

Tiszabő : 1 vörös casula, 1 viola casula, 2 vörös ministerruha, 2 ministring, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, összesen 230.50 korona értékben.

Vásztó : 1 ünnepi fehér casula, 1 piros casula, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, összesen 250.50 korona értékben.

Atkár filia : 1 zöld casula, 3 corporale, 3 purificatorium, összesen 160 korona értékben.

Eger : 1 fekete casula, 1 vörös casula, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, összesen 190.50 korona értékben.

Felsőszentgyörgy : 1 kehely, 1 fekete pluviale, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, összesen 185.50 korona értékben.

Hámor : 2 alba, 4 ministring, összesen 120 korona értékben.

Miskolc : 1 fehér casula, 1 fehér pluviale, 1 alba, 1 karing, 3 vállkendő, 3 purificatorium, 3 corporale, 2 lavabo, 1 szenteltvíztartó hintővel, 1 pár ampolna tálcával, összesen 324.50 korona értékben.

I. Bélapátfalva : 1 fehér casula, 1 vörös casula, 1 alba, 12 corporale, 12 purificatorium, 1 pacificale, összesen 276 korona értékben.

II. Mikófalva filia : 1 misekönyv, 1 gyász-misekönyv, összesen 45 korona értékben.

III. Monósbét filia : 1 kehely, 1 monstrancia, összesen 155 korona értékben.

IV. Borsodszentmárton filia : 1 fekete casula, 1 velum, 1 misekönyv, 1 gyász-misekönyv, 1 monstrancia, összesen 226 korona értékben.

Tibolddaróc : 1 fekete pluviale, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, összesen 110.50 korona értékben.

Ujszentgyörgy filia : 1 fekete casula, 1 fehér pluviale, 2 fekete ministerruha, 1 karing, 3 corporale, 3 purificatorium, 1 szentség- és olajtartó beteghez, 1 misekönyv, összesen 340 korona értékben.

Künhegyes : 2 viola casula, 1 vörös casula, 1 alba, 1 karing, 3 corporale, 3 purificatorium, 1 misekönyv, összesen 325 korona értékben.

Csanád egyházmegyében :

Eibenthal : 1 ünnepi fehér casula, 2 vörös ministerruha, 1 alba, 1 karing, 6 corporale, 6 purificatorium, összesen 298 korona értékben.

Dunaföldvár : 2 vörös miseruha, 2 vörös dalmatica, összesen 280 korona értékben.

Németszentpéter : 1 viola casula, 1 fekete casula, 1 fekete pluviale, 6 corporale, 6 purificatorium, 6 palla, 6 vállkendő, 1 szenteltvíztartó hintővel, összesen 333.50 korona értékben.

I. Bozovics : 1 tabernaculum, 1 pacificale, 3 corporale, 3 purificatorium, összesen 134 korona értékben.

II. Sumica filia : 1 ciborium, 1 ciboriumköpeny, 1 fehér casula, 1 két rúdú mennyezet, összesen 340 korona értékben.

Tomasevics filia : 1 fekete casula, 1 fehér stóla, 3 corporale, 3 purificatorium, 1 öröklámpa, 1 monstrancia, összesen 180 korona értékben.

Valkány filia : 1 viola casula, 2 vörös ministerruha, 1 alba, 1 karing, 6 corporale, 6 purificatorium, 2 vállkendő, 1 misekönyv, 1 kehely, összesen 349 korona értékben.

Magyarszentmihály : 2 mennyezet, 1 ciborium, 1 monstrancia, 1 kehely, 1 ciboriumköpeny, 3 corporale, 3 purificatorium, összesen 340 korona értékben.

Ószentiván : 1 monstrancia, 4 gyertyatartó, 1 tabernaculum, 1 mennyezet, 1 készlet kánontábla, összesen 380 korona értékben.

Nagykikinda (kórházi kápolna) : 1 fehér casula, 1 fekete casula, 1 velum, 1 alba, 3 corporale, 3 purificatorium, 1 szenteltvíztartó hintővel, 1 füstölő, összesen 365 korona értékben.

Végvár : 1 viola casula, 1 fekete casula, 1 alba, 1 karing, összesen 280 korona értékben.

Kassa egyházmegyében :

Kapí : 1 vörös pluviale, 1 fekete pluviale, 1 ciborium köpeny, 1 alba, 3 corporale, 2 vállkendő, 1 pacificale, összesen 286 korona értékben.

Detek : 1 olajtartó kereszteléshez, 4 gyertyatartó, 1 fehér casula, összesen 150 korona értékben.

Szedlicz : 1 fehér casula, 1 fehér pluviale, 1 ciboriumköpeny, 1 bursa, 3 palla, 1 kehely, 1 pacificale, 1 gyászmisekönyv, összesen 315.50 korona értékben.

Felsőgagy : 1 lila casula, 2 corporale, 1 cingulus, összesen 100 korona értékben.

I. Színye : 1 ünnepi fehér casula, 1 burza, összesen 165 korona értékben.

II. Kajáta filia : 1 bursa 15 korona értékben.

III. Szinyeujjalu filia : 1 bursa 15 korona értékben.

IV. Lászka filia : 1 alba, 1 karing, 3 corporalé, 4 purificatorium, összesen 110 korona értékben.

Nagy Mihály : 1 fehér casula, 1 fehér-viola stóla, 1 állvány takaró, 1 ciboriumköpeny, 1 oltárterítő, 3 corporale, 3 purificatorium, 2 cingulus, 3 vállkendő, összesen 156.50 korona értékben.

Kassa (szegényház) : 1 füstölő, 1 könyvvállvány, összesen 30 korona értékben.

Széphalom filia : 1 piros casula, 2 alba, 1 karing, 1 füstölő, 1 szenteltvíztartó hintővel, összesen 270 korona értékben.

Eperjes : 1 fehér casula, 1 vörös casula, 1 velum, 1 karing, 1 kehely, 4 gyertyatartó, összesen 430 korona értékben.

Nyitra egyházmegyében :

Nagydivény : 1 vörös casula, 1 burza, 2 alba, 1 vállkendő, összesen 204 korona értékben.

Erdély egyházmegyében:

Etéd : 1 viola casula, 1 fekete casula, 1 misekönyv, 1 gyászmisekönyv, 2 karing, 1 cingulus, összesen 330 korona értékben.

Bürkös : 1 kehely, 1 misekönyv, 1 fehér casula, 1 füstölő, 3 corporale, 2 vállkendő, 1 cingulus, összesen 234 korona értékben.

Gyulajehérvár (kápolna) : 1 fehér casula, 3 corporale, 3 palla, 3 vállkendő, összesen 107.50 korona értékben.

Almakerék : 1 fehér casula, 1 fekete casula, 1 alba, 3 vállkendő, 3 corporale, 1 cingulus, összesen 248.50 korona értékben.

Borszék : 1 alba, 1 karing, 1 cingulus, 3 corporale, 3 palla, 1 fehér casula, 1 fekete casula, 1 fehér-viola stóla, összesen 306.50 korona értékben.

Felvincz : 1 fehér casula, 1 zöld casula, 3 corporale, 3 purificatorium, összesen 189 korona értékben.

Pécs egyházmegyében :

Szigetvár (kórházi kápolna) : 1 kehely, 1 készlet kánontábla, összesen 100 korona értékben.

Bonyhád (kápolna) : 4 gyertyatartó, 1 fehér stóla, 1 vállkendő, 3 corporale, 3 purificatorium, összesen 62 korona értékben.

Székesfehérvár egyházmegyében :

Bodajk : 1 fekete casula, 1 alba, 1 palla, 3 corporale, összesen 147.50 korona értékben.

Eresi : 1 ciborium, 1 antependium, 3 corporale, összesen 65 korona értékben.

Kistétény : 1 lila-fehér stóla, 1 fehér pluviale, 1 alba, 1 pacificale, összesen 217 korona értékben.

Felcsút : 1 füstölő, 1 viola casula, 1 alba, 2 vállkendő, összesen 165 korona értékben.

Adony : 1 fekete casula, 1 alba, 1 cingulus, 2 gyertyatartó, összesen 268 korona értékben.

Törökbálint : 1 fehér pluviale, 1 fehér casula, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, összesen 200.50 korona értékben.

Missio :

Zenica : 1 fekete casula, 1 ciborium, 1 készlet kánontábla, 1 beteglátogatási készülék, 1 szenteltvíztartó hintővel, 1 pár ampolna tálcával, 4 gyertyatartó, 1 öröklámpa, összesen 254 korona értékben.

Banjaluca. Kloster Nazareth : 1 ciborium, 1000 ostyának, összesen 80 korona értékben.

Jabljanica (Hercegovina) : 1 fekete casula, 1 fehér casula, 1 viola casula, 2 alba, 2 karing, 2 ministering, összesen 380 korona értékben.

Sarajevo : 1 színes casula, 1 zöld casula, 1 viola casula, 5 bursa, 2 stola, 2 vörös ministerruha, 6 karing, 24 lavabo, 10 vállkendő, 3 cingulus, összesen 496 korona értékben.

Lugos görög katolikus egyházmegyében :

Nagykostély : 1 ünnepi felon, 1 patena, hozzávalókkal, 1 pár ampolna tálcával, 3 purificatorium, összesen 128 korona értékben.

Komoristye : 1 ünnepi felon, 1 fekete felon, 1 pár ampolna tálcával, 3 purificatorium, összesen 208 korona értékben.

Zgribert : 1 kehely, 1 öröklámpa, 4 gyertyatartó, 3 purificatorium, összesen 138 korona értékben.

Kernyécsa : 1 fekete felon, 3 purificatorium, összesen 103 korona értékben.

Greovác : 1 kehely, 1 ciborium, 1 fekete felon, 1 alba, 3 purificatorium, összesen 253 korona értékben.

Liget : 1 fekete felon, 3 purificatorium, összesen 103 korona értékben.

Gerlistye : 1 ünnepi felon, 3 purificatorium, összesen 103 korona értékben.

Munkács görög katolikus egyházmegyében :

Petrik : 1 színes felon, 4 gyertyatartó, 3 purificatorium, összesen 148 korona értékben.

I. Obtyászka : 1 fehér felon, 1 pár ampolna, tálcával, 3 purificatorium, összesen 108 korona értékben.

II. Kókamező : 1 kehely, 1 sz. olajtartó, 3 purificatorium, összesen 80 korona értékben.

Szemerekő : 1 viola felon, 1 alba, 3 purificatorium, összesen 158 korona értékben.

Ungvár : 1 fehér felon, 1 fekete felon, 3 purificatorium, összesen 203 korona értékben.

Csicser : 1 világos felon, 3 purificatorium, összesen 103 korona értékben.

Levelek : 1 vörös felon, 2 alba, 1 kehely, összesen 270 korona értékben.

Gebe : 1 vörös felon, 1 ciboriumköpeny, 1 tabernaculum, 1 ciborium, összesen 240 korona értékben.

Afák. Szabolcs-Veresmart filia : 1 fekete felon, 3 purificatorium, összesen 103 korona értékben.

Szerencs : 1 fekete felon, 1 patena hozzávalókkal, 2 alba, összesen 220 korona értékben.

Árdánháza : 1 pacificale, 1 beteglátogató-készülék, 1 alba, összesen 102 korona értékben.

Szamosújvár görög katolikus egyházmegyében :

Krasznaháza : 1 kehely, 6 purificatorium, összesen 80 korona értékben.

Nagyszeg : 1 ciborium, 1 fekete ornatus, összesen 130 korona értékben.

Verescen : 1 beteglátogató-készülék, 1 fekete felon, 1 alba, 12 lavabo, 12 purificatorium, 1 oltárterítő, összesen 225 korona értékben.

Felsőszelek : 1 kehely 70 korona értékben.

Szilagyőkörítő : 1 fehér felon, 2 alba, összesen 200 korona értékben.

Eperjes görög katolikus egyházmegyében :

Kemenye : 1 színes felon, 1 alba, összesen 150 korona értékben.

Miskolcz : 1 szenteltvíztartó, hintővel, 4 gyertyatartó, 1 sz. olajtartó, 1 alba, összesen 112 korona értékben.

Ércfalva : 1 vörös felon, 1 alba, 1 vállkendő, 1 füstölő, összesen 172.50 korona értékben.

Hejőkeresztur : 1 fekete felon, 2 alba, 2 corporale, 10 purificatorium, összesen 214 korona értékben.

I. Kismedvés : 1 ciborium-köpeny, 1 szenteltvíztartó hintővel, összesen 28 korona értékben.

II. A Jiliák számára : 1 színes felon, 1 ciborium, összesen 130 korona értékben.

I. Felsőmerse : 1 világos felon, 3 alba, összesen 250 korona értékben.

II. Alsómerse : 1 fekete felon 100 korona értékben.

Molnárvágás : 1 ünnepi felonion, 1 alba, összesen 150 korona értékben.

Felsőjenyves : 1 kehely, 4 gyertyatartó, 1 oltárterítő, összesen 155 korona értékben.

Nagyvárad görög katolikus egyházmegyében :

Székelytelek : 1 világos felon 100 korona értékben.

Összesen ki lett osztva : 44 fehér casula, 29 fekete casula, 22 vörös casula, 2 zöld casula, 19 viola casula, 12 fehér pluviale, 17 fekete pluviale, 1 piros pluviale, 5 viola pluviale, 4 fehér stóla, 6 viola stóla, 11 fehér-viola kettős stóla, 2 piros dalmatika, 16 ciborium-köpeny, 14 bursa, 14 velum, 24 piros ministerruha, 14 fekete ministerruha, 6 viola ministerruha, 2 antipendium, 4 oltárpárna, 10 fekete felonion, 17 színes felonion, 1 csengőhúzó, 1 misekönyv-állványtakaró, 73 alba, 42 karing, 84 vállkendő, 14 oltárterítő, 300 corporale, 316 purificatorium, 203 lavabo, 7 palla, 14 cingulus, 26 ministering, 19 kehely, 3 kehely aranyozása, 12 ciborium, 12 szentsegtartó, 4 szentsegtartó beteglátogatásra, 10 sz. olajtartó, 10 szenteltvíztartó, hintővel, 10 füstölő, 10 öröklámpa, 70 gyertyatartó, 2 gyertyatartó tabernaculumra, 1 csengő, 7 görög szertartású kehely, 2 görög szertartású patena, hozzávalókkal, 4 görög szert. ciborium, 6 pár ampolna, tálcaival, 3 misekönyvállvány, 8 pacificale, 1 görög szertartású pacificale, 6 kánontábla készlet, 13 misekönyv, 9 gyászmisekönyv, 4 mennyezet, 5 tabernaculum, 1 görög tabernaculum.

KIMUTATÁS

a székesfehérvári Oltáregylet 1910. évi kiállításáról, mely mint a megelőző esztendőben, az idén is a Ferenc József növelde főtitkárja által kegyesen átengedett helyiségben tartatik. A következő tárgyak vannak kiállítva:

Felcsut. 2 ministránsing, csipkét adta özv. Babanits Andorné, varrta özv. dr. Dubovszky Károlyné. 2 alba, egynek vásznát adta gróf Zichy Lujza, csipkét Szabó Sándorné (Fegyvernekről), varrta Schnetzer Margit, másik vásznát adta gróf Zichy Lujza, csipkét Verebi Végh Mária, varrta Hübner Károlyné. Fehér casula, adja gróf Cziráky Lujza. Palla, himezte Ráner Anna.

Ercsi. (A legszentebb Megváltóról nevezett nővérek kápolnája.) 4 darab két-ágú fali gyertyatartó.

Felsővárosi templom helyben. 2 piros dalmatika.

Bakonysárkány. Viola casula, himezte Sáfár Vilma, varrta Hermann Lajosné. Fehér casula, adja gróf Zichy Lujza. 4 viola ministránsruha. 2 Palla, himezte Ráner Anna.

Sörd. Kehely. Fehér casula, himzést adta gróf Zichy Gabriella, varrták Sturm Erzsébet és Mária. Miskönyv. Pénzszedőpersely, adja Mészáros Ferencné. Biretum. Palla, himezte Mihálka Pálné.

Bodajk. Viola casula, himezte és varrta Manger Irén. 2 Palla, himezték Szauer nővérek, 2 piros ministránsruha.

Csurgó. Pénzszedőpersely, adja özv. Aujedszky Adolfné. 2 viola ministránsruha. Magyar evangéliomos könyv, adja Mészáros Ferenc.

Dinnyés. Bursa, himezte Luttor Teréz, varrta Sturm Mária. 6 vállkendő, vásznát adta verebi Oltáregylet, varrta özv. Marschall Nándorné, 4 viola ministránsruha. Fehér pluviale.

Diósd Nagytétény. 1 alba, adta Schlammdinger Alajosné. 4 corporale, kettő vásznát adta Bakos Lajosné, csipkét Kolb Jozefa, varrta Námesy Mariska; kettő vásznát adta Bakos Lajosné, csipkét Szabó Sándorné (Fegyvernekről), varrta Námesy Mariska. 4 lavabokendő, adta gróf Zichy Lujza.

Piliszentkereszt. 1 alba, vásznát adta gróf Zichy Lujza, csipkét verebi Végh Mária, varrta Tóth Edéné. 3 vállkendő, vásznát adta a verebi Oltáregylet, varrta özv. Marschall Nándorné. 1 karing, adta gróf Zichy Lujza. 2 ministránsing, csipkét adta Szabady Annuska, varrta dr. Lauschmann Gyuláné. 3 lavaboken, adta gróf Zichy Lujza. 3 kehelykendő, egyet adott özv. Kereszturi Ödönné, kettő vásznát gróf Zichy Lujza, csipkét Svédli Mici, varrta Szabady Annuska, Ciboriumköpeny, adja gróf Zichy Lujza. Cingulum, adja dr. Szabady Józsefné. Aspergillum.

Piliszentötöl. Fehér casula, adja gróf Zichy Ráfaelné. Fehér pluviale. Palla, himezte Jávör Ida.

Csór. Fehér pluviale, fehér-viola stola, varrta Lichtneckert Antalné. Fehér fekete stola, varrta Lichtneckert Antalné. Sárga stola, adja Nedeczky Lujza (magánadomány).

Inota. Ciboriumköpeny, adja verebi Végh Julia. Fehér-viola stola, varrta Lichtneckert Antalné. Pulpitus, adja verebi Végh Julia.

Páduai Sz. Antal kápolnája. (Csórhoz tartozik.) Oltárcsengetyű, adja Mészáros Ferenczné. Canontáblák.

Csákberény. Piros pluviale.

Szent Ferenczrendiek temploma helyben. Fehér casula, adja Gróf Széchényi Viktorné. 1 palla himezte Szemes Teréz, egyet Szabó Erzs. 2 viola-fehér stola, varrta Lichtnekert Antalné. Bursa, himezte Horváth Imréné, varrta Sturm Erzsébet. 12 kehelykendő, adja gróf Zichy Lujza. 3 ministránsing, csipkét adta verebi Végh Mária, varrta özv. Szücs Kálmánné. Vörös pluviale.

Sz. Imre konviktus helyben. Sekrestyeecsendő misejelzésre; a csöngőhuzó himzését adta özv. Kovács Ignáczné. 2 oltárterítő, egyik vásznát adta verebi Oltáregylet, csipkét özv. Babanits Andorné, varrta Kiss Mihályné, második vásznát adta verebi Oltáregylet, csipkét özv. Babanits Andorné, varrta özv. dr. Fanta Adolfné. 1 vászonterítő, varrta dr. Szabady Józsefné. 1 himzett Antependium, adja gróf Szögyény-Marich Ilona. 1 alba, csipkét adja özv. Kereszturi Ödönné, varrta özv. Karl Józsefné. 2 cingulum, adja dr. Szabady Józsefné. Fekete casula, himezte Pálincás Etel, varrta Szalay Juliska. 2 palla, himezte Czebedin Emma az egyiket, a másikat Mihálka Pálné.

Tinnye. Vörös pluviale, 6 corporale, adja özv. Kereszturi Ödönné, 6 kehelykendő, bursa és ciboriumköpeny, adja névtelen.

Alsóatlap. Vörös pluviale, 4 viola ministránsruha, 3 corporale, vásznat adja Bakos Lajosné, csipkét özv. Jungwirthné, varrta Námesy Mariska, 6 kehelykendő, adja özv. Kereszturi Ödönné.

Pázmánd. Fehér pluviale, Pacificale, adja özv. Aujedszky Adolfné, Aspersorium.

Pákoz. Fehér casula, himzést adja gróf Zichy Gábiella, varrta Sturm Ilona, Beteglátogatási bursa, adja gróf Zichy Lujza. Palla, himezte Mihálka Pálné.

Helybeli Szeminárium. Fehér casula, himezte és varrta Perlaki Horváth Ilona, fekete casula, himezte Heisz Gizella, varrta Kozári Viktória, 6 kehelykendő, vásznat adta Bakos Lajosné, csipkét Kold Jozefa, varrta özv. Weilbacher Richardné, 2 palla egyiket himezte Szemes Teréz, másikat Szauer nővérek, oltárterítő, adják Moenich Károlyné és özv. Szücs Kálmánné.

Szent György-kórház kápolnája helyben. Dupla stola, adja gróf Zichy Lujza, antependium adja Nagy Alfonzné, két palla, himezték Szauer nővérek.

Vértesacs. Kehely.

Zsámbék. (A szent keresztől nevezett nővérek kápolnája.) 2 alba, egyik csipkéjét adta Reé Istvánné, varrta Karl Istvánné, másik csipkéjét adta id. Tóth Béláné varrta dr. Eisenbarth Károlyné. Velum, himezte Laczó Jakabné.

Üröm. Vörös casula, himezte és varrta dr. Györke Margit; velum, himezte Reichenbach Józsefné, varrta Sturm Mária, palla, himezték Szauer nővérek.

Szár. Viola pluviale.

Jézus szent szíve temploma helyben. 1 fehér casula, a himzést adja Báró Wense Róza, varrta Bilkei Lenke, 2 fehér casula, adja gróf Széchényi Viktorné; (magánadomány) viola casula a himzést adja Szögyény Marich Julia, varrat Bilkei Lenke, fekete casula, himezte és varrta Pálffy Zsuzsa, velum, himezte és varrta Bilkei Lenke, cingulum, adta dr. Szabady Józsefné, 3 palla, himezték Szauer nővérek,

ciboriumköpeny, adta gróf Zichy Lujza (magánadomány,) még 3 palla, adja Mészáros Erzsí.

Helybeli székesegyház. 12 vállkendő, varrta özv. Paulovits Ferenczné. 12 lavabo-kendő, adja gróf Zichy Lujza. Velum oltárra, készítették Perlaky Horváth Ilona és Laczó Jakabné.

Ezeken kívül ki van még állítva, mint a székesfehérvári oltáregylet tulajdona s ennek jövő évi rendelkezésére marad:

3 oltárterítő csipke, adja özv. Babanics Andorné. 2 csipke ministránsingre, adja Szabó Sándorné (Fegyvernekről). Ugyancsak két-két csipkét ministránsingre adott Pálffy Károlyné, Pálffy Zsuzsa és özv. Kovács Ignáczné. 1 csipke ministránsingre, adja Holczer Magda. 1 csipke albára, adja Tóth Gézáné. 2 csipke ministránsingre, adja Moenich Károlyné. 1 csipke oltárterítőre, adja özv. Szűts Kálmánné. Csipke Reé Istvánné és ugyanez Szauer-nővérektől.

Továbbá ki van állítva mint magántulajdon vagy magánadomány:

Fehér casula, Pappenheim Sigfridné grófné magántulajdona. Fekete casula, özv. Pappenheim Sándorné grófné magántulajdona. Corporale, kehelykendő és palla, Sturm Erzsébet magántulajdona. Ciborium köpeny Felsőörsre, készítette Szenzenstein Mariska.

Jézus sz. Szíve helybeli temploma részére következő magánadományok: ciboriumköpeny, adja Trauttenberg Frigyesné báróné, 1 színes oltárterítő, adja Halmi Nándorné (Veszprémből), 1 fehér és 1 színes oltárterítő, névtelen magánadomány. 1 stóla (magántulajdon), himezte Bilkei Lenke. 1 corporale, kehelykendő és pallacsipke, készítette Bartusek Mariska. 1 corporale, kehelykendő, palla és 4 kéztörölő, készítették Bilkei-nővérek. Fehér casula, készítette Bilkei Lenke. Vörös casula, adja báró Manndorff Anna. Oltárterítő, adja Holczer Jánosné (Külső-Báránról). Karing, adja Izinger Károlyné. Ciboriumköpeny, adja Perlaki Horváth Ilona.

A «magánadomány» jelzővel el nem látott tárgyak mindazok, melyeket a kegyes adakozó az Oltáregylet rendelkezésére bocsájtott s amelyeket ez sajátbe-látása szerint oszt szét.

Megjegyzendő: A tizenhat ministránsruhát névtelen készítette, a színes ruhák és tárgyak szabása és munkakiosztásáról Lichtneckert Antalné Perlaki Horváth Ilonával, — a fehérnemű szabása és varráskiosztásáról dr. Szabady Józsefné gondoskodott. A fehérnemű szabásánál Tóth Béláné segédkezett.

Köszönetnyilvánítás. Mindazon nemesszívű jótévknek, kik adományaikkal vagy kézimunkáikkal, úgy a szükséges helyiségek átengedésével az Oltáregylet feladata teljesítése: a szegény templomok felruházában támogatni kegyeskedtek, Az *Édes Jézus* szent nevében mond e helyen hálás köszönetet.

a Székesfehérvári Oltáregylet vezetősége.